

KORANEN

PÅ ARABISK OG NORSK

KAPITTEL

1-2

URTEHAGEN

KORANEN
PÅ ARABISK OG NORSK

KORANEN

PÅ ARABISK OG NORSK

Kapittel

1-2

URTEHAGEN

© Urtehaven 2010

Alle henvendelser vedrørende denne boken rettes til:
Stiftelsen Urtehaven, Postboks 9042 Grønland, 0133 Oslo

Printed in Norway
ISBN 978-82-92061-07-7

FORORD

Dette er en ny norsk oversettelse av Koranen. Eller rettere sagt: av Koranens budskap. For Koranen med sine mangetydige formuleringer og sitt dype meningsinnhold, sine rike billedlige henvisninger og sin utsøkte rytme, kan vanskelig gjengis på noe annet språk. Koranens budskap må likevel bli kjent.

Jeg har lagt følgende oversettelser til grunn for denne norske teksten: *The Quran* av M.A.S. Abdel Haleem (Oxford 2004), *Al-Qur'an* av Ahmed Ali (Princeton 2001), *Koranens budskap* av Mohammed Knut Bernström (Stockholm 1998), *Koranen* av Einar Berg (Oslo 2000), *The Holy Qur'an* av S.V. Mir Ahmed Ali (N.Y. 1988), *The Glorious Qur'an* av Dr. Ahmad Zidan og Mrs. Dina Zidan (Cairo 1996), *The Noble Qur'an* av Abdelhaqq og Aisha Bewley (Norwich 1999) og *The Qur'an* av T.B. Irving (New Delhi 2001). Teksten har altså ikke funnet veien til norsk direkte fra arabisk, men gjennom engelske oversettelser, en svensk og en tidligere utgitt norsk oversettelse. Den er likefullt representativ for den originale Koranen.

Oslo, 2010
Trond Ali Linstad

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ●
 الرَّحْمَنِ ● مَا لِكَ يَوْمَ الدِّينِ ●
 إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ ●
 اهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ ●
 صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ غَيْرِ
 الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ ●

KAPITTEL 1

Åpningen

1) I Guds, Den barmhjertige og nådiges navn. 2) All ære er for Gud, skapelsens Herre, 3) Den barmhjertige og nådige, 4) som allmektig styrer over Dommens dag. 5) Deg alene tilber vi, og Deg alene ber vi om hjelp. 6) Led oss til Den rette vei! 7) Veien til dem Du gleder, og som ikke får av Din vrede eller går galt av sted.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 أَلَمْ يَهْدِئْ لَكَ الْكِتَابَ لَا رَيْبَ فِيهِ هُدًى
 لِلْمُتَّقِينَ ۝ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِالْغَيْبِ وَيُقِيمُونَ
 الصَّلَاةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ ۝
 وَالَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِمَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ وَمَا أُنْزِلَ مِنْ
 قَبْلِكَ وَبِالْآخِرَةِ هُمْ يُوقِنُونَ ۝ أُولَئِكَ
 عَلَى هُدًى مِنْ رَبِّهِمْ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ۝

KAPITTEL 2

Kvigen

I Guds, Den barmhjertige og nådiges navn

- 1) Alif lam mim. 2) Denne Skrift er uten tvil hjelp til de som er bevisst Gud, 3) de som tror på det som er skjult for dem, holder bønner og gir av det Vi har gitt dem, 4) de som tror på det som blir fortalt til deg og ble fortalt til andre før deg, og som mener det er et liv etter dette. 5) De blir ledet av Gud, og dem skal det gå godt! 6) Andre nekter for det som er sant. Og det er det samme om du

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا سَوَاءٌ عَلَيْهِمْ ءَأَنذَرْتَهُمْ أَمْ لَمْ تُنذِرْهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ۝ خَتَمَ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ وَعَلَى سَمْعِهِمْ وَعَلَى أَبْصَارِهِمْ غِشَاوَةٌ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ۝ وَمِنَ النَّاسِ مَن يَقُولُ آمَنَّا بِاللَّهِ وَبِالْيَوْمِ الْآخِرِ وَمَا هُمْ بِمُؤْمِنِينَ ۝ يُخَادِعُونَ اللَّهَ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَمَا يَخْدَعُونَ إِلَّا أَنفُسَهُمْ وَمَا يَشْعُرُونَ ۝ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ فَزَادَهُمُ اللَّهُ مَرَضًا وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ۝ كَانُوا يَكْذِبُونَ ۝ وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ لَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ قَالُوا إِنَّمَا نَحْنُ مُصْلِحُونَ ۝ لَا أَنَّهُمْ هُمُ الْمُفْسِدُونَ وَلَكِن لَّا يَشْعُرُونَ ۝ وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ آمِنُوا كَمَا آمَنَ النَّاسُ قَالُوا أَنُؤْمِنُ كَمَا آمَنَ السُّفَهَاءُ ۝ أَلَا إِنَّهُمْ هُمُ السُّفَهَاءُ وَلَكِن لَّا يَعْلَمُونَ ۝ وَإِذَا قِيلَ لِلَّذِينَ آمَنُوا قَالُوا آمِنُوا وَإِذَا خَلَوْا إِلَىٰ شَيَاطِينِهِمْ قَالُوا إِنَّا مَعَكُمْ إِنَّمَا نَحْنُ مُسْتَهْزِؤْنَ ۝ اللَّهُ يَسْتَهْزِئُ بِهِمْ وَيَمُدُّهُمْ فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ ۝ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ اشْتَرَوُا الضَّلَالَةَ بِالْهُدَىٰ فَمَا رَبَّحَتْ تِجَارَتُهُمْ وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ ۝

advarer dem eller ikke, for de vil ikke tro. ⁷⁾ Gud har stengt hjertet og ørene på dem, og øynene deres er dekket til. Det venter dem en smertelig gjengjeldelse.

⁸⁾ Noen sier: «Vi tror på Gud og Den siste dagen,» men de tror i virkeligheten ikke. ⁹⁾ De vil narre både Gud og dem som tror, men de narrer ikke andre enn seg selv, uten at de forstår det. ¹⁰⁾ De har en brist i hjertet sitt, og Gud lar bristen vokse. Det venter dem streng gjengjeldelse for at de ikke er sanne mot seg selv).

¹¹⁾ Blir det sagt: «Spre ikke forfall på jorden,» svarer de: «Vi setter bare tingene på plass.» ¹²⁾ I virkeligheten sprer de forfall, uten at de fatter det. ¹³⁾ Og sies det: «Tro da, som andre gjør,» svarer de: «Skal vi tro slik som de enfoldige?» De er selv enfoldige, uten at de forstår det.

¹⁴⁾ Når de møter dem som tror, sier de: «Vi tror også.» Men alene med sine onde innfall, innrømmer de: «Nei, vi er i virkeligheten med dere, vi bare gjorde oss til.» ¹⁵⁾ Gud skal lære dem å gjør seg til! Han vil la dem ture fram i hovmod, på deres blinde ferd. ¹⁶⁾ De har byttet rettledning mot villfarelse, og det er et dårlig bytte! De er ikke på rett vei.

¹⁷⁾ De kan sammenliknes med noen som tenner ild, men rett som ilden lyser, tar Gud lyset, og etterlater dem i mørke, uten å kunne se. ¹⁸⁾ Døve, stumme og blinde finner de ikke den rette vei. ¹⁹⁾ Eller de er som noen i et skybrudd, med mørke, torden og lyn, som setter fingrene i ørene mot tordenens skrall, av frykt for å dø. Gud vet hvem som avviser Ham. ²⁰⁾ Lynglimtene blander dem nesten. De går fram når glimtene lyser, men står stille når mørket kommer. Om Gud ville, tok Han fra dem hørsel og syn! Gud har alt i Sin makt.

مَثَلُهُمْ كَمَثَلِ الَّذِي اسْتَوْقَدَ نَارًا فَلَمَّا أَضَاءَتْ مَا حَوْلَهُ ذَهَبَ اللَّهُ
 بِنُورِهِمْ وَتَرَكَهُمْ فِي ظُلُمَاتٍ لَا يُبْصِرُونَ ﴿١٠﴾ صُمُّكُمْ عُمَى
 فَهُمْ لَا يَرْجِعُونَ ﴿١١﴾ أَوْ كَصَيْبٍ مِنَ السَّمَاءِ فِيهِ ظُلُمَاتٌ
 وَرَعْدٌ وَبَرْقٌ يَجْعَلُونَ أَصَابِعَهُمْ فِي آذَانِهِمْ مِنَ الصَّوَاعِقِ
 حَذَرَ الْمَوْتِ وَاللَّهُ مُحِيطٌ بِالْكَافِرِينَ ﴿١٢﴾ يَكَادُ الْبَرْقُ يَخْطَفُ
 أَبْصَارَهُمْ كَمَا أَضَاءَ لَهُمْ مَشْوَافِهِمْ وَإِذَا ظَلَمَ عَلَيْهِمْ
 قَامُوا وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَذَهَبَ بِسَمْعِهِمْ وَأَبْصَارِهِمْ إِنَّ اللَّهَ
 عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٣﴾ يَا أَيُّهَا النَّاسُ اعْبُدُوا رَبَّكُمْ
 الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿١٤﴾ الَّذِي
 جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ فِرَاشًا وَالسَّمَاءَ بِنَاءً وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ
 مَاءً فَأَخْرَجَ بِهِ مِنَ الثَّمَرَاتِ رِزْقًا لَكُمْ فَلَا تَجْعَلُوا لِلَّهِ
 أَنْدَادًا وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿١٥﴾ وَإِنْ كُنْتُمْ فِي رَيْبٍ مِمَّا نَزَّلْنَا عَلَى
 عَبْدِنَا فَأْتُوا بِسُورَةٍ مِثْلِهِ وَادْعُوا شُهَدَاءَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ
 إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿١٦﴾ فَإِنْ لَمْ تَفْعَلُوا وَلَنْ تَفْعَلُوا فَأْزَنُوا
 النَّارَ الَّتِي وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ أُعِدَّتْ لِلْكَافِرِينَ ﴿١٧﴾

21) Mennesker, søk Herren, som skapte dere og alle før dere, så dere må bli bevisst Gud! 22) Han gjorde jorden til hvilested for dere, og reiste himmelen som hvelving over. Fra skyen lar Han falle regn, som gir frukt til å leve av. Sett ingen ved Guds side, når dere vet bedre!

23) Er dere er i tvil om det Vi har åpenbart for Vår tjener (Muhammed), så bring en tilsvarende tekst! Og hent de vitner dere har, det blir ikke Gud, for det dere tror dere kan. 24) Men greier dere det ikke, og slik blir det, så pass dere for Ilden, som næres av mennesker og steiner, og er gjort klar dem som ikke vil tro.

25) Gi dem som tror og lever rett, det glade budskap at det venter dem hager med sildrende bekker! Når de får frukter der å spise, skal de si: «Dette er jo som det vi spiste før!» For hva de får, skal likne på det. Det venter dem rene ektefeller. Og der skal de være og bli.

26) Gud nøler ikke med å bruke selv fra den minste mygg, som bilde. De som tror, ser en sannhet fra Herren. Men de som ikke vil tro, skal si: «Hva kan Gud ha ment med det?» Slik villeder Han mange, og rettleder mange. Men Han villeder bare dem som velger feil, 27) dem som bryter forbundet med Gud når det er stadfestet (i menneskets natur), dem som skiller det Gud har forent og som sprer forfall på jorden. De har mye å tape.

28) Hvordan kan dere avvise å tro på Gud? Dere var uten liv, og han ga dere liv. Han lar dere dø, og så gir Han dere liv igjen. Han vender dere tilbake til! 29) Han skapte for dere alt på jorden! Og formet himmelhvelvingen til syv himler. Han kjenner alle ting.

30) En gang sa Herren til englene: «Jeg vil sette en forvalter på jorden.» De svarte: «Vil Du innsette en som skaper ufred og spiller

وَبَشِّرِ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ جَنَّاتٍ
تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ كُلَّمَا رُزِقُوا مِنْهَا مِنْ
ثَمَرَةٍ رِزْقًا قَالُوا هَذَا الَّذِي رُزِقْنَا مِنْ قَبْلُ وَأُتُوا بِهِ
مُتَشَابِهًا وَلَهُمْ فِيهَا أَزْوَاجٌ مُطَهَّرَةٌ وَهُمْ فِيهَا
خَالِدُونَ ﴿١٥﴾ إِنَّ اللَّهَ لَا يَسْتَحْيِي أَنْ يَضْرِبَ مَثَلًا مَا
بِعُوضَةٍ فَمَا فَوْقَهَا فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا فَيَعْلَمُونَ
أَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّهِمْ وَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا فَيَقُولُونَ
مَاذَا أَرَادَ اللَّهُ بِهَذَا مَثَلًا يُضِلُّ بِهِ كَثِيرًا وَيَهْدِي بِهِ
كَثِيرًا وَمَا يُضِلُّ بِهِ إِلَّا الْفَاسِقِينَ ﴿١٦﴾ الَّذِينَ يَنْقُضُونَ
عَهْدَ اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مِيثَاقِهِ وَيَقْطَعُونَ مَا أَمَرَ اللَّهُ
بِهِ أَنْ يُوصَلَ وَيُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ أُولَئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ
﴿١٧﴾ كَيْفَ تَكْفُرُونَ بِاللَّهِ وَكُنْتُمْ أَمْوَاتًا فَأَحْيَاكُمْ
ثُمَّ يُمِيتُكُمْ ثُمَّ يُحْيِيكُمْ ثُمَّ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿١٨﴾ هُوَ الَّذِي
خَلَقَ لَكُمْ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا ثُمَّ اسْتَوَى إِلَى السَّمَاءِ
فَسَوَّاهُنَّ سَبْعَ سَمَوَاتٍ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿١٩﴾

blod, når vi lovsynger Din pris og helliger Ditt navn?» Gud sa: «Jeg vet hva dere ikke vet.» ³¹⁾ Han ga Adam kunnskap om alle tings vesen. Han viste dem for englene, og sa: «Si Meg navnene på disse, om det er sant som dere sier (at dere skulle være bedre til å styre).» ³²⁾ De svarte: «All ære er for Deg! Vi vet bare det Du har lært oss! Du er Den allvitende vise.» ³³⁾ Han sa: «Adam, si hva tingene er!» Adam gjorde det, og Gud sa: «Har Jeg ikke sagt dere at Jeg kjenner det skjulte, i himlene og på jorden? Jeg vet hva dere viser og skjuler.»

³⁴⁾ Vi sa til englene: «Bøy dere for Adam!» Alle gjorde det, unntatt Iblis (Satan). Han nektet, full av hovmod. Og ble en som trosser Gud.

³⁵⁾ Vi sa: «Adam, lev du og din hustru i hagen, og spis som dere vil av den. Men kom ikke nær det ene treet, for da skal dere handle galt .» ³⁶⁾ Satan fikk dem til å bryte budet, og de kom bort fra den tilstand de var i. Gud sa: «Gå ut fra dette sted, alle sammen. Og vær fiende for hverandre (mennesker og Satan). På jorden skal dere en stund leve og finne deres underhold.

³⁷⁾ Men Adam fikk hjelpende ord fra Herren, som godtok hans anger. For Han er Den barmhjertige, nådige. ³⁸⁾ Gud sa: «Gå ut fra dette sted, alle sammen. Men det skal komme rettledning fra Meg. Og de som følger den, skal ikke frykte eller sørge. ³⁹⁾ Men de som nekter å tro, og avviser Vårt budskap, skal høre Ilden til, og i den vil de være og bli.»

⁴⁰⁾ Israels barn, husk alt godt Jeg har gitt dere! Oppfyll deres løfte til Meg, så skal Jeg oppfylle Mitt løfte til dere! Vis ærefrykt for Meg! ⁴¹⁾ Tro det budskapet Jeg nå gir, og som bekrefter budskapet til dere. Vær ikke de første til å avvise det sanne! Endre ikke Mine ord for en billig vinning, men frykt og vær bevisst Meg! ⁴²⁾ Bland

وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَكَةِ إِنِّي جَاعِلٌ فِي الْأَرْضِ خَلِيفَةً قَالُوا
تَجْعَلُ فِيهَا مَنْ يُفْسِدُ فِيهَا وَيَسْفِكُ الدِّمَاءَ وَنَحْنُ نُسَبِّحُ
بِحَمْدِكَ وَنُقَدِّسُ لَكَ قَالَ إِنِّي أَعْلَمُ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٢٠﴾ وَعَلَّمَ
آدَمَ الْأَسْمَاءَ كُلَّهَا ثُمَّ عَرَضَهُمْ عَلَى الْمَلَكَةِ فَقَالَ أَنْبِئُونِي
بِأَسْمَاءِ هَؤُلَاءِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٢١﴾ قَالُوا سُبْحَانَكَ
لَا عِلْمَ لَنَا إِلَّا مَا عَلَّمْتَنَا إِنَّكَ أَنْتَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ ﴿٢٢﴾ قَالَ يَا
آدَمُ أَنْبِئْهُمْ بِأَسْمَائِهِمْ فَلَمَّا أَنْبَأَهُمْ بِأَسْمَائِهِمْ قَالَ أَلَمْ أَقُلْ
لَكُمْ إِنِّي أَعْلَمُ الْغَيْبَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَأَعْلَمُ مَا تُبْدُونَ
وَمَا كُنْتُمْ تَكْتُمُونَ ﴿٢٣﴾ وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَكَةِ اسْجُدُوا
لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ أَبَى وَاسْتَكْبَرَ وَكَانَ مِنَ الْكَافِرِينَ ﴿٢٤﴾ وَقُلْنَا
يَا آدَمُ اسْكُنْ أَنْتَ وَزَوْجُكَ الْجَنَّةَ وَكُلَا مِنْهَا رَغَدًا حَيْثُ شِئْتُمَا
وَلَا تَقْرَبَا هَذِهِ الشَّجَرَةَ فَتَكُونَا مِنَ الظَّالِمِينَ ﴿٢٥﴾ فَأَزَلَّهُمَا الشَّيْطَانُ
عَنْهَا فَآخَرَجَهُمَا مِنْهَا كَانَا فِيهِ وَقُلْنَا اهْبِطُوا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ
عَدُوٌّ وَلَكُمْ فِي الْأَرْضِ مُسْتَقَرٌّ وَمَتَاعٌ إِلَى حِينٍ ﴿٢٦﴾ فَتَلَقَى
آدَمُ مِنْ رَبِّهِ كَلِمَاتٍ فَتَابَ عَلَيْهِ إِنَّهُ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿٢٧﴾

ikke sannhet med løgn, og skjul ikke det som er sant, når dere vet bedre! ⁴³⁾ Hold bønnen, gi til de trengende, og bøy dere i bønn sammen med dem som gjør det. ⁴⁴⁾ Krever dere rettferd av andre, men glemmer dere selv? Og det mens dere leser Skriften? Tenker dere ikke etter?

⁴⁵⁾ Søk Guds hjelp i tålmodighet og bønn! Det er vanskelig, men ikke for de ydmyke, ⁴⁶⁾ de som vet at de skal møte sin Herre, og vende tilbake til Ham.

⁴⁷⁾ Israels barn, husk alt godt Jeg har gitt dere, og at Jeg valgte dere framfor andre (for Mitt budskap). ⁴⁸⁾ Frykt Dommens dag, når ingen kan ta en annens plass, tale til en annens fordel eller løse en annen ut, når ingen hjelp skal gis. ⁴⁹⁾ Vi befridde dere fra Faraos folk, som la på dere store byrder. De drepte sønnene deres og lot bare kvinnene leve. I dette lå en prøvelse fra Herren. ⁵⁰⁾ Vi kløyvde sjøen og reddet dere. Men Faraos menn lot Vi drukne, rett for øynene deres. ⁵¹⁾ Vi ga Moses førti dager (på Sinaifjellet). Mens han var borte, dyrket dere (gull-)kalven. Dere gjorde det som er galt! ⁵²⁾ Vi tilga dere selv etter dette, for at dere måtte være takknemlige.

⁵³⁾ Vi ga Moses Den hellige skrift, og hjelp til å skille mellom rett og galt så dere må finne den rette vei. ⁵⁴⁾ Moses, som talte og sa: «Dere har gjort galt mot dere selv, mitt folk, ved å dyrke (gull-)kalven! Vend om til deres Skaper, og gjør ende på (uretten blant) dere! Det vil være best overfor Herren!» Og Han godtok deres anger, for Han er velvillig og nådig.

⁵⁵⁾ Og den gang dere sa: «Hør, Moses, vi kan ikke tro hva du sier, før vi ser Gud med våre egne øyne.» Da ble dere slått av lynet, mens dere sto der og stirret. ⁵⁶⁾ Vi kalte dere tilbake til livet, da dere var som døde, for at dere må være takknemlige. ⁵⁷⁾ Vi lot skyer gi dere skygge. Og sendte dere (som mat) manna og vaktler. Vi sa:

قُلْنَا اهْبِطُوا مِنْهَا جَمِيعًا فَإِمَّا يَأْتِيَنَّكُمْ مِنِّي هُدًى فَمَنْ تَبَعَ
هُدَايَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٨٨﴾ وَالَّذِينَ كَفَرُوا
وَكَذَّبُوا بآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٨٩﴾
يَا بَنِي إِسْرَءِيلَ ذَكِّرُوا نِعْمَتِي الَّتِي أَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ وَأَوْفُوا بِعَهْدِي
أُوفِ بِعَهْدِكُمْ وَأَيَّاءِ فَارِهُوْنَ ﴿٩٠﴾ وَأَمِنُوا بِمَا أَنْزَلْتُ مُصَدِّقًا
لِّمَا مَعَكُمْ وَلَا تَكُونُوا أَوَّلَ كَافِرٍ بِهِ وَلَا تَشْتَرُوا بِآيَاتِي ثَمَنًا
قَلِيلًا وَإِيَّايَ فَاتَّقُونِ ﴿٩١﴾ وَلَا تَلْسِنُوا الْحَقَّ بِالْبَاطِلِ وَتَكْمُلُوا
الْحَقَّ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٩٢﴾ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ
وَارْكَعُوا مَعَ الرَّاٰكِعِينَ ﴿٩٣﴾ أَتَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبِرِّ
وَتَنْسَوْنَ أَنْفُسَكُمْ وَأَنْتُمْ تَتْلُونَ الْكِتَابَ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٩٤﴾
وَاسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلَاةِ وَإِنَّهَا لَكَبِيرَةٌ إِلَّا عَلَى الْخَاشِعِينَ
﴿٩٥﴾ الَّذِينَ يَظُنُّونَ أَنَّهُمْ مُلَاقُوا رَبِّهِمْ وَأَنَّهُمْ إِلَيْهِ رَاجِعُونَ ﴿٩٦﴾
يَا بَنِي إِسْرَءِيلَ ذَكِّرُوا نِعْمَتِي الَّتِي أَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ وَأَنِّي فَضَّلْتُكُمْ
عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿٩٧﴾ وَاتَّقُوا يَوْمًا لَا تَجْزِي نَفْسٌ عَنْ نَفْسٍ شَيْئًا
وَلَا يُقْبَلُ مِنْهَا شَفَاعَةٌ وَلَا يُؤْخَذُ مِنْهَا عَدْلٌ وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ ﴿٩٨﴾

وَاذْنَحَيْنَاكُمْ مِنْ آلِ فِرْعَوْنَ يَسُومُونَكُمْ سُوءَ الْعَذَابِ يُدَبِّحُونَ
أَبْنَاءَكُمْ وَيَسْتَحْيُونَ نِسَاءَكُمْ وَفِي ذَٰلِكُمْ بَلَاءٌ مِنْ رَبِّكُمْ
عَظِيمٌ ﴿٥١﴾ وَاذْ قُرْنَا بِكُمْ الْحَمْرُ فَأَنْحَيْنَاكُمْ وَأَغْرَقْنَا آلَ
فِرْعَوْنَ وَأَنْتُمْ تَنْظُرُونَ ﴿٥٢﴾ وَاذْ وَعَدْنَا مُوسَىٰ أَرْبَعِينَ لَيْلَةً
ثُمَّ اتَّخَذْتُمُ الْعِجْلَ مِنْ بَعْدِهِ وَأَنْتُمْ ظَالِمُونَ ﴿٥٣﴾ ثُمَّ عَفَوْنَا
عَنْكُمْ مِنْ بَعْدِ ذَٰلِكَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٥٤﴾ وَاذْ آتَيْنَا مُوسَىٰ
الْكِتَابَ وَالْفُرْقَانَ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴿٥٥﴾ وَاذْ قَالَ مُوسَىٰ
لِقَوْمِهِ يَا قَوْمِ إِنِّي كُنْتُ ظَالِمًا لِنَفْسِي فَاتَّخَذْتُمُ الْعِجْلَ
فَتَوْبُوا إِلَىٰ بَارِيكُمْ فَاقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ ذَٰلِكُمْ خَيْرٌ
لَكُمْ عِنْدَ بَارِيكُمْ فَتَابَ عَلَيْكُمْ إِنَّهُ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ
﴿٥٦﴾ وَاذْ قُلْتُ يَا مُوسَىٰ لَنْ نُؤْمِنَ لَكَ حَتَّىٰ نَرَىٰ اللَّهَ
جَهْرَةً فَاخْذُكُمُ الصَّاعِقَةَ وَأَنْتُمْ تَنْظُرُونَ ﴿٥٧﴾ ثُمَّ بَعَثْنَاكُمْ
مِنْ بَعْدِ مَوْتِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٥٨﴾ وَظَلَّلْنَا عَلَيْكُمُ
الْغَمَامَ وَأَنْزَلْنَا عَلَيْكُمُ الْمَنَّاءَ وَالسَّلْوَىٰ كُلًّا مِنْ طَيِّبَاتِ
مَارِزْقَانَاكُمْ وَمَا ظَلَمُونَا وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿٥٩﴾

وَاذْكُلْنَا اَدْخُلُوا هَذِهِ الْقَرْيَةَ فَكُلُوا مِنْهَا حَيْثُ شِئْتُمْ رَغَدًا
وَادْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا وَقُولُوا حِطَّةٌ نَغْفِرْ لَكُمْ خَطَايَاكُمْ
وَسَنَبْرِئُ الْمُحْسِنِينَ ﴿١٠﴾ فَبَدَّلَ الَّذِينَ ظَلَمُوا قَوْلًا غَيْرَ الَّذِي
قِيلَ لَهُمْ فَأَنْزَلْنَا عَلَى الَّذِينَ ظَلَمُوا رِجْزًا مِنَ السَّمَاءِ بِمَا
كَانُوا يَفْسُقُونَ ﴿١١﴾ وَاِذَا اسْتَسْقَىٰ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ فَقُلْنَا اضْرِبْ
بِعَصَاكَ الْحَجَرَ فَانْفَجَرَتْ مِنْهُ اثْنَتَا عَشْرَةَ عَيْنًا قَدْ عَلِمَ
كُلُّ اِنْسٍ شَرِبَ مِنْهُمْ كُلًّا وَاشْرَبُوا مِنْ رِزْقِ اللّٰهِ وَلَا تَعْوُوا
فِي الْاَرْضِ مُفْسِدِينَ ﴿١٢﴾ وَاذْكُلْتُ يَا مُوسَىٰ لَنْ نَصْبِرَ عَلَىٰ
طَعَامٍ وَاحِدٍ فَادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُخْرِجْ لَنَا مِمَّا تُنْتِ الْاَرْضُ
مِنْ بَقْلِهَا وَقِثَّائِهَا وَفُومِهَا وَعَدَسِهَا وَبَصَلَهَا
قَالَ اَتَسْتَبْدِلُونَ الَّذِي هُوَ اَدْنٰى بِالَّذِي هُوَ خَيْرٌ
اهْبِطُوا مِصْرًا فَاِنَّ لَكُمْ مَآسَا لَكُمْ وَضُرِبَتْ عَلَيْهِمُ
الذِّلَّةُ وَالْمَسْكَنَةُ وَبَاءَ يُوبِغَضِبِ مِنَ اللّٰهِ ذَلِكَ
بِاَنَّهُمْ كَانُوا يَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللّٰهِ وَيَقْتُلُونَ
النَّبِيْنَ بَغْيًا حَقِّ ذَلِكَ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ ﴿١٣﴾

«Spis av det gode Vi har gitt dere.» For de rammet ikke Oss med sin urett. Den slo tilbake på dem selv.

58) Vi sa: «Gå inn i dette landet (Palestina), og spis som dere vil av dets frukter. Men stig ydmykt inn, og be: 'Forlat det gale vi har gjort!' Da skal Vi tilgi dere, og gi rikelig til dem som gjør rett.» 59) Men de urettferdige byttet og vred på disse ord, til noe annet enn det som var sagt. Vi sendte dem en svøpe fra himmelen, som svar på ugudeligheten deres.

60) Moses, som ba om vann til folket. Vi sa: «Slå med staven mot klippen!» Tolv kilder sildret fram, og hver stamme visste drikkeplassen sin. «Spis og drikk av Guds gaver, men spre ikke forfall på jorden!» 61) Og dere som (beklaget dere og) sa: «Hør Moses, vi holder ikke ut med bare en sort mat! Be din Herre gi oss alt hva jord lar vokse av grønnsaker, agurker, korn, linser og løk!» Moses svarte: «Vil dere bytte det beste (frihet) mot det verste (fangenskap)? Så dra tilbake til Egypt! Der får dere hva dere ber om!» De ble slått med vanære og elendighet. Og pådro seg Guds vrede. For de fornektet Herrens budskap, og drepte i urett profetene. De fortsatte å trosse Gud, og brøt de grenser Han har satt.

62) De som tror (ved denne Bok), og jøder, kristne og sabeere, ja, hver som tror på Gud og på Dommens dag, og gjør det som er rett, vil få sin lønn hos Herren! De skal ikke frykte eller sørge.

63) Vi sluttet pakten med dere, tok (Sinai-)fjellet som vitne, og sa: «Hold fast ved det Vi har gitt dere, og husk hva som ligger i det, så dere må bli bevisst Gud!» 64) Men dere vendte dere bort. Om ikke Gud i Sin nåde hadde vist velvilje mot dere, ville dere vært fortapt! 65) Dere vet hvordan det gikk med dem som brøt sabbatsbudet. Vi uttalte (denne dom) over dem: «Bli (som) aper, og et mål for (alles) hån og forakt!» 66) Vi gjorde det som avskrekkende eksempel for

إِنَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا وَالصَّابِئِينَ
 مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَهُمْ أَجْرُهُمْ
 عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿١٢﴾ وَإِذْ
 أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ وَرَفَعْنَا فَوْقَكُمُ الطُّورَ خُذُوا مَا آتَيْنَاكُمْ
 بِقُوَّةٍ وَإِذْ كُرُوا مَا فِيهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿١٣﴾ ثُمَّ تَوَلَّيْتُمْ
 مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ فَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ لَكُنْتُمْ
 مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿١٤﴾ وَلَقَدْ عَلِمْتُمُ الَّذِينَ اعْتَدَوْا مِنْكُمْ فِي السَّبْتِ
 فَقُلْنَا لَهُمْ كُوفُوا قِرْدَةً خَاسِئِينَ ﴿١٥﴾ فَعَلْنَا هَانِكَ لَا يَمَّا
 بَيْنَ يَدَيْهَا وَمَا خَلْفَهَا وَمَوْعِظَةً لِلْمُتَّقِينَ ﴿١٦﴾ وَإِذْ قَالَ مُوسَى
 لِقَوْمِهِ إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تَذْبَحُوا بَقَرَةً قَالُوا أَتَتَّخِذُنَا
 هُزُوًا قَالَ أَعُوذُ بِاللَّهِ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْجَاهِلِينَ ﴿١٧﴾ قَالُوا
 ادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّنْ لَنَا مَا هِيَ قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ إِنَّهَا بَقَرَةٌ لَا فَارِصٌ
 وَلَا يَكَرُّ عَوَانُ بَيْنَ ذَلِكَ فَافْعَلُوا مَا تُؤْمُرُونَ ﴿١٨﴾ قَالُوا
 ادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّنْ لَنَا مَا لَوْهُهَا قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ إِنَّهَا بَقَرَةٌ
 صَفْرَاءُ فَاقْعَلْ لَوْهَهَا تَسْرُ النَّاسَ ظَرِيرًا ﴿١٩﴾

både samtid og ettertid, og til påminning for dem som frykter Gud.

67) Moses, som sa til folket: «Gud befaler dere å ofre en kvige.» De svarte: «Spøker du med oss?» Moses sa: «Måtte Gud bevare meg fra å gjøre noe så dumt.» 68) De sa: «Be din Herre klargjøre for oss hva slags kvige det skal være!» Moses svarte: «Gud sier den ikke skal være gammel eller ung, men midt imellom. Gjør nå som Han befaler.» 69) Men de sa: «Be din Herre fortelle oss hvilken farge den skal ha!» Moses svarte: «Gud sier den skal være gyllengul i fargen, en glede for dem som ser den.» 70) De fortsatte: «Be din Herre meddele oss (nøyaktig) hvordan kvigen skal være, for alle kviger er like for oss! Med Guds hjelp blir vi nok riktig ledet.» 71) Moses svarte: «Gud sier det skal være en kvige som ikke er merket av pløying og vanning, men lytefri og frisk.» De sa: «Nå har du sagt som det er!» Og så til slutt slaktet de kvigen, men det var så vidt de fikk seg til det.

72) (Israels barn!) Husk da dere drepte et menneske og ga hverandre skylden for drapet. Gud åpenbarte hva dere ville skjule. 73) Vi sa: «Slå ham med deler av den.» Slik vekker Gud døde til liv. Han viser dere Sine tegn, for at dere skal tenke etter. 74) Men hjertene deres ble harde som stein, ja, hardere! For av stein kan det sildre bekker, når vann kommer ut av sprekker. Og stein kan styrte ned, av frykt for Gud! Han overser ikke hva dere gjør.

75) Kan dere håpe på at disse vil tro? Flere av dem har, etter å ha hørt og forstått Guds ord, bevisst fordreid det, enda de vet bedre.

76) De sier, når de møter dem som tror: «Vi tror også.» Men alene med hverandre, spør de: «Har noen fortalt dem hva Gud har åpenbart for oss? De kan bruke det mot oss, overfor Herren! Tenker dere ikke etter?» 77) Som om ikke Gud vet hva de viser og skjuler!

78) Det fins vanlige folk blant dem. De kjenner ikke Skriften, og

قَالُوا ادْعُ لَنَا رَبَّكَ يُبَيِّنْ لَنَا مَا هِيَ ۚ إِنَّ الْبَقَرَةَ شَبَابَةٌ عَلَيْنَا
 وَإِنَّا إِن شَاءَ اللَّهُ لَمُهْتَدُونَ ۝ قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ إِنَّهَا بَقَرَةٌ
 لَا ذَلُولَ تُثِيرُ الْأَرْضَ وَلَا تَسْقِي الْحَرْثَ مُسَلَّمَةٌ لَا شِيَةَ فِيهَا قَالُوا لَئِنْ
 جِئْتَ بِالْحَقِّ فَدَجُّوْهَا وَمَا كَادُوا يَفْعَلُونَ ۝ وَإِذْ قُلْتُمْ نَفْسًا
 فَادْرُءِ ثُمَّ فِيهَا وَاللَّهُ مُخْرِجُ مَا كُنْتُمْ تَكْمُونَ ۝ فَقُلْنَا اضْرِبُوهُ بِبَعْضِهَا
 كَذَلِكَ يُخَيِّ اللَّهُ الْمُتَوِّ وَيُرِيكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ۝
 ثُمَّ قَسَتْ قُلُوبُكُمْ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ فَهِيَ كَالْحِجَارَةِ أَوْ أَشَدُّ
 قَسْوَةً وَإِنْ مِنْ الْحِجَارَةِ لَمَا يَتَفَجَّرُ مِنْهُ الْأَنْهَارُ وَإِنْ مِنْهَا لَمَا
 يَشَقَّقُ فَيَخْرُجُ مِنْهُ الْمَاءُ وَإِنْ مِنْهَا لَمَا يَهْبِطُ مِنْ خَشْيَةِ
 اللَّهِ وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ۝ أَفَطَمَعُونَ
 أَنْ يُؤْمِنُوا لَكُمْ وَقَدْ كَانَ فَرِيقٌ مِنْهُمْ يَسْمَعُونَ
 كَلَامَ اللَّهِ ثُمَّ يُحَرِّفُونَهُ مِنْ بَعْدِ مَا عَقَلُوهُ وَهُمْ
 يَعْلَمُونَ ۝ وَإِذْ اتَّوَلَّ الَّذِينَ آمَنُوا قَالُوا آمَنَّا وَإِذَا
 خَلَا بَعْضُهُمْ إِلَى بَعْضٍ قَالُوا اتَّخَذُوا نُصُبًا فَفَتَحَ
 اللَّهُ عَلَيْهِمْ لِيُخَاجُّوكُمْ بِهِ عِنْدَ رَبِّكُمْ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ۝

legger til den gjetninger og håp. ⁷⁹⁾ Men stakkars de lærde som for en ynkelig pris, forfalsker Skriften, og sier: «Dette er fra Gud!» Stakkars dem, for hva de har gjort, og derved blitt ansvarlig for.

⁸⁰⁾ De sier: «Ilden skal røre oss bare noen dager.» Svar dem: «Har Gud gitt løfte om det? Han bryter ikke hva Han lover! Eller hevder dere om Gud, noe dere ikke vet?» ⁸¹⁾ Nei, de som handler galt, og lar seg prege av det onde, skal høre Ilden til, og i den skal de være og bli. ⁸²⁾ Men de som tror og lever rett, skal høre Paradiset til, og i det skal de være og bli.

⁸³⁾ Israels barn, husk pakten som Vi sluttet med dere! Dere lovte å ikke dyrke andre enn Gud, vise godhet mot foreldre og slektninger, foreldreløse og trengende, snakke vennlig til alle mennesker, holde bønner og gi pålagte gaver. Så falt dere fra, unntatt noen få, og vendte dere bort. ⁸⁴⁾ I pakten som Vi sluttet med dere, lovte dere å ikke å spille en broders blod, eller å drive ham fra sitt hjem. Dere godtok og bekreftet dette. ⁸⁵⁾ Nå dreper dere frenden deres, og driver noen fra sine hjem! Dere støtter hverandre, i fiendskap og urett! Tar dere fanger, krever dere motytelser for å frigi dem, men å drive dem bort var galt! Tror dere bare på en del av Skriften, og forkaster en annen? Skam og vanære i denne verden, og den strengeste straff på Oppstandelsens dag, blir lønn for dem som opptrer slik! Gud overser ikke hva dere gjør.

⁸⁶⁾ De som velger dette livet for det neste, får ingen mildnet straff. Det blir ingen som kan hjelpe dem.

⁸⁷⁾ Vi ga Moses Den hellige skrift, og lot sendebud følge ham. Jesus, Marias sønn, ga Vi klare tegn, og styrket ham med Den hellige ånd. Men er det ikke slik (Israels barn), at hver gang det kom et sendebud til dere med noe dere ikke likte, var dere for hovmodige til å lytte? Noen kalte dere løgnere, og andre drepte dere. ⁸⁸⁾ De sier:

أَوْ لَا يَعْلَمُونَ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا يُسِرُّونَ وَمَا يُعْلِنُونَ ﴿٧٨﴾ وَمِنْهُمْ
 أُمِّيُونَ لَا يَعْلَمُونَ الْكِتَابَ إِلَّا مَا نِيَّ وَإِنَّهُمْ إِلَّا يَظُنُّونَ
 ﴿٧٩﴾ فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ يَكْتُبُونَ الْكِتَابَ بِأَيْدِيهِمْ ثُمَّ يَقُولُونَ
 هَذَا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ لِيَشْتَرُوا بِهِ ثَمَنًا قَلِيلًا فَوَيْلٌ لَهُمْ
 مِمَّا كَتَبَتْ أَيْدِيهِمْ وَوَيْلٌ لَهُمْ مِمَّا يَكْسِبُونَ
 ﴿٨٠﴾ وَقَالُوا لَنْ نَمْسَسَكَ النَّارُ إِلَّا أَيَّامًا مَعْدُودَةً قُلْ
 اتَّخَذْتُمْ عِنْدَ اللَّهِ عَهْدًا فَلَنْ يُخْلَفَ اللَّهُ عَهْدَهُ
 أَمْ تَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٨١﴾ بَلَى مَنْ كَسَبَ
 سَيِّئَةً وَآحَاطَتْ بِهِ خَطِيئَتُهُ فَأُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ
 هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٨٢﴾ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
 أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٨٣﴾ وَإِذْ أَخَذْنَا
 مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَءِيلَ لَا تَعْبُدُونَ إِلَّا اللَّهَ وَبِالْوَالِدَيْنِ
 إِحْسَانًا وَذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسَاكِينِ وَقُولُوا
 لِلنَّاسِ حُسْنًا وَاقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ
 ثُمَّ تَوَلَّيْتُمْ إِلَّا قَلِيلًا مِّنْكُمْ وَأَنتُمْ مُّعْرِضُونَ ﴿٨٤﴾

وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ لَا تَسْفِكُونَ دِمَاءَكُمْ وَلَا تُخْرِجُونَ
أَنفُسَكُمْ مِنْ دِيَارِكُمْ ثُمَّ أَقْرَرْتُمْ وَأَنْتُمْ تَشْهَدُونَ
﴿١٦﴾ ثُمَّ أَنْتُمْ هَؤُلَاءِ تَقْتُلُونَ أَنْفُسَكُمْ وَتُخْرِجُونَ
فَرِيقًا مِنْكُمْ مِنْ دِيَارِهِمْ تَظَاهَرُونَ عَلَيْهِم بِالْإِثْمِ
وَالْعُدْوَانِ وَإِنْ يَأْتِوكُمْ أُسَارَى تُفَادُوهُمْ وَهُمْ وَهُوَ
مُحَرَّمٌ عَلَيْكُمْ إخراجُهُمْ أَفَتُؤْمِنُونَ بِبَعْضِ الْكِتَابِ
وَتَكْفُرُونَ بِبَعْضٍ فَمَا جَزَاءُ مَنْ يَفْعَلُ ذَلِكَ مِنْكُمْ
إِلَّا خِزْيٌ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَيَوْمَ الْقِيَمَةِ يُرَدُّونَ إِلَى أَشَدِّ
الْعَذَابِ وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿١٧﴾ أُولَئِكَ الَّذِينَ
اشْتَرَوْا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا بِالْآخِرَةِ فَلَا يُخَفَّفُ عَنْهُمْ الْعَذَابُ
وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ ﴿١٨﴾ وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ وَقَفَّيْنَا مِنْ
عِندِهِ بِالرُّسُلِ وَآتَيْنَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ الْبَيِّنَاتِ وَأَيَّدْنَاهُ بِرُوحِ
الْقُدُسِ أَفَكُلَّمَا جَاءَكُمْ رَسُولٌ بِمَا لَا تَهْوَى أَنْفُسُكُمْ اسْتَكْبَرْتُمْ
فَفَرِّقَا كَذِبُكُمْ وَفَرِّقَا تَقْتُلُونَ ﴿١٩﴾ وَقَالُوا قُلُوبُنَا غُلْفٌ
بَلْ لَعَنَهُمُ اللَّهُ بِكُفْرِهِمْ فَقَلِيلًا مَأْيُومُونَ ﴿٢٠﴾

وَلَمَّا جَاءَهُمْ كِتَابٌ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ مُصَدِّقٌ لِمَا مَعَهُمْ وَكَانُوا
مِنْ قَبْلُ يَسْتَفْتِحُونَ عَلَى الَّذِينَ كَفَرُوا فَلَمَّا جَاءَهُمْ
مَا عَرَفُوا كَفَرُوا بِهِ فَلَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الْكَافِرِينَ ﴿٢٥﴾
بِسْمَا اشْتَرَوَاهُ أَنْفُسُهُمْ أَنْ يَكْفُرُوا بِمَا أَنزَلَ
اللَّهُ بُغْيًا أَنْ يَنْزِلَ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ عَلَى مَنْ يَشَاءُ مِنْ
عِبَادِهِ فَبَاءُوا بِغَضَبٍ عَلَى غَضَبٍ وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ مُهِينٌ ﴿٢٦﴾
وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ آمِنُوا بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ قَالُوا نُوْمُنُ بِمَا أَنزَلَ
عَلَيْنَا وَبِكَفُرُوا بِمَا وَرَاءَهُ وَهُوَ الْحَقُّ مُصَدِّقًا لِمَا مَعَهُمْ
قُلْ فَلِمَ تَقْتُلُونَ أَنْبِيَاءَ اللَّهِ مِنْ قَبْلُ إِنْ كُنْتُمْ
مُؤْمِنِينَ ﴿٢٧﴾ وَلَقَدْ جَاءَكُمْ مُوسَى بِالْبَيِّنَاتِ
ثُمَّ اخْتَرْتُمْ أَنْ تَجْعَلَ مِنْ بَعْدِهِ وَأَنْتُمْ ظَالِمُونَ ﴿٢٨﴾ وَإِذْ
أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ وَرَفَعْنَا فَوْقَكُمُ الطُّورَ خُذُوا
مَا آتَيْنَاكُمْ بِقُوَّةٍ وَاسْمِعُوا قَالُوا سَمِعْنَا وَعَصَيْنَا
وَأَشْرَبُوا فِي قُلُوبِهِمُ الْعِجْلَ بِكُفْرِهِمْ قُلْ بِسْمَا
يَأْمُرُكُمْ بِهِ إِيْمَانُكُمْ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٢٩﴾

«Våre hjerter er lukket,» men det er Gud som har avvist dem, fordi de ikke vil tro! De godtar bare noe (av Skriften). ⁸⁹⁾ Når det kommer en åpenbaring fra Gud som bekrefter det de har fra før, for de ba om seier over dem som ikke tror, og de skulle ha kjent det igjen, så vil de ikke tro! Gud forkaster dem som avviser det sanne.

⁹⁰⁾ Hvilken simpel pris de selger seg for! De fornekter Guds budskap i uvilje mot at Han nå åpenbarer Sin nåde til den tjener Han vil! De rammes på nytt av Guds vrede! Straff og vanære venter dem som ikke vil tro. ⁹¹⁾ Sier man: «Tro på det Gud har åpenbart,» svarer de: «Vi tror (bare) på det som er åpenbart for oss!» De avviser alt senere, selv om det er sannheten, som bekrefter det de allerede har. Si: «Hvorfor drepte dere Guds profeter, om dere virkelig tror?»

⁹²⁾ Moses kom til dere med et klart budskap. I hans fravær dyrket dere (gull-)kalven. Dere gjorde det som er galt! ⁹³⁾ Vi sluttet pakt med dere, tok (Sinai-)fjellet som vitne og sa: «Hold fast ved det Vi har gitt dere, og lytt til budene Mine!» De svarte: «Vi hører, men lyder ikke.» (Gull-)kalven var gitt plass i hjertene deres, på grunn av deres manglende tro. Si: «Ondt er det troen deres får dere til, om dere da virkelig tror!» ⁹⁴⁾ Og: «Hvis Paradiset hos Gud er forbeholdt dere, mens alle andre er stengt ute fra det, skulle dere ikke ønske døden, om dere er oppriktige?» ⁹⁵⁾ Men de kommer aldri til å ønske seg døden, på grunn av det gale de har gjort. Gud kjenner de urettferdige. ⁹⁶⁾ Du vil finne at de er ivrigst av alle til å klynge seg til livet, ja, mer enn dem som dyrker andre ting enn Gud! Hver og en av dem skulle ønske å leve i tusen år! Men uansett hvor lenge de lever, skal de ikke unngå straffen, for Gud vet hva de gjør.

⁹⁷⁾ Si: «Den som er fiende til Gabriel, og det var han som på Guds befaling ga hjertet ditt Koranen, som bekrefter det som fortsatt består (av tidligere åpenbaringer), og som gir troende veiledning og håp, ⁹⁸⁾ hver den som er fiende til Gud, Hans engler og Hans sen-

قُلْ إِنْ كَانَتْ لَكُمْ الدَّارُ الْآخِرَةُ عِنْدَ اللَّهِ خَالِصَةً
 مِنْ دُونِ النَّاسِ فَتَمَنَّوُا الْمَوْتَ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ
 ﴿٩١﴾ وَلَنْ يَتَمَنَّوْهُ أَبَدًا بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ
 بِالظَّالِمِينَ ﴿٩٢﴾ وَلَتَجِدَنَّ أَحْرَصَ النَّاسِ عَلَى حَيَوٰةٍ وَمِنْ
 الَّذِينَ أَشْرَكُوا يُوَدُّ أَحَدُهُمْ لَوْ يُعَمَّرَ أَلْفَ سَنَةٍ وَمَا
 هُوَ بِمِنْ خَرِجِهِ مِنَ الْعَذَابِ أَنْ يُعَمَّرَ وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِمَا
 يَعْمَلُونَ ﴿٩٣﴾ قُلْ مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِجِبْرِيلَ فَإِنَّهُ نَزَّلَهُ عَلَى
 قَلْبِكَ بِإِذْنِ اللَّهِ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ وَهُدًى
 وَبُشْرَى لِلْمُؤْمِنِينَ ﴿٩٤﴾ مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِلَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ
 وَرُسُلِهِ وَجِبْرِيلَ وَمِيكَالَ فَإِنَّ اللَّهَ عَدُوٌّ
 لِلْكَافِرِينَ ﴿٩٥﴾ وَلَقَدْ أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ وَمَا يَكْفُرُ بِهَا
 إِلَّا الْفَاسِقُونَ ﴿٩٦﴾ أَوَكُلَّمَا عَاهَدُوا عَهْدًا نَبَذَهُ فَرِيقٌ مِنْهُمْ
 بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٩٧﴾ وَلَمَّا جَاءَهُمْ رَسُولٌ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ
 مُصَدِّقٌ لِمَا مَعَهُمْ نَبَذَ فَرِيقٌ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ
 كِتَابَ اللَّهِ وَرَاءَ ظُهُورِهِمْ كَأَنَّهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٩٨﴾

debud, og til Gabriel og Mikael, skal vite at Gud er fiende til den som ikke vil tro.» ⁹⁹⁾ Vi har gitt deg klare ord, som bare de som avviser Gud, fornekte.

¹⁰⁰⁾ Er det ikke slik at hver gang de (Israels barn) inngår en avtale, så er det noen av dem som forkaster den? Nei, de fleste av dem tror ikke. ¹⁰¹⁾ Og når et sendebud fra Gud er kommet til dem, og har bekreftet det de har fra før, så forkaster noen av dem som tidligere fikk Skriften Guds Bok, som om de ikke kjente den! ¹⁰²⁾ De lytter til det de onde sier om Salomos tid. Men Salomo mistet ikke troen, det var de onde som nektet å tro! De lærte folk magi, og det som ble sendt ned til de to (falne) englene i Babylon, Harut og Marut. Men disse lærte ingen, uten først å si: «Vi er bare en prøve, så vend dere ikke fra troen!» Fra dem lærte de onde å så splid, mellom mann og kone. Men de gjorde ingen skade ved det, uten at Gud ville. De lærte det som skader dem selv, og ikke er til nytte. Og enda hadde de fått vite, at hver den som skaffer seg slik kunnskap, blir uten glede i det neste livet. De solgte seg for en ynkelig pris, om de bare hadde visst! ¹⁰³⁾ Hvis de derimot hadde trodd, og vist gudsfrykt, ville Gud gitt en annen lønn, hadde de bare visst. ¹⁰⁴⁾ Dere som tror, si ikke: «Hør på oss!» Men: «Vær tålmodig med oss!» Lytt til det som blir forklart! En smertelig gjengjeldelse venter dem som ikke vil tro. ¹⁰⁵⁾ De som ikke vil tro, blant dem som tidligere fikk en åpenbaring, og de som dyrker andre ting enn Gud, ønsker dere intet godt fra Herren. Men Gud gir av Sin velvilje, til den Han vil. Hans godhet er uten grenser! ¹⁰⁶⁾ Om Vi lar et budskap bli opphevet, eller glemt, erstatter Vi det med noe tilsvarende, eller bedre. Gud har alt i Sin makt. ¹⁰⁷⁾ Gud styrer over himmel og jord! Uten Ham fins ingen beskytter eller hjelper.

¹⁰⁸⁾ Vil dere stille de samme krav til sendebudet nå, som tidligere ble stilt til Moses? Den som bytter bort tro med fornektelse, har forlatt den rette vei. ¹⁰⁹⁾ Av dem som tidligere fikk en åpenbaring ,

وَاتَّبِعُوا مَا تَنَزَّلُوا الشَّيَاطِينَ عَلَىٰ مُلْكٍ سَلِيمٍ وَمَا كَفَرَ سُلَيْمٌ
وَلَكِنَّ الشَّيَاطِينَ كَفَرُوا يُعَلِّمُونَ النَّاسَ السِّحْرَ وَمَا
أُنْزِلَ عَلَى الْمَلَكَيْنِ بِبَابِلَ هَارُوتَ وَمَارُوتَ وَمَا يُعَلِّمَانِ
مِنْ أَحَدٍ حَتَّى يَقُولَا إِنَّمَا نَحْنُ فِتْنَةٌ فَلَا تَكْفُرْ
فَيَتَعَلَّمُونَ مِنْهُمَا مَا يُفَرِّقُونَ بِهِ بَيْنَ الْمَرْءِ وَزَوْجِهِ
وَمَا هُمْ بِبَصَّارِينَ بِهِ مِنْ أَحَدٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَيَتَعَلَّمُونَ
مَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ وَلَقَدْ عَلِمُوا لَمَنِ اشْتَرَاهُ
مَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ خَلَاقٍ وَلَبِئْسَ مَا شَرَوْا بِهِ
أَنْفُسَهُمْ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿١٠٦﴾ وَلَوْ أَنَّهُمْ آمَنُوا
وَاتَّقَوْا لَمَثُوبَةٌ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ خَيْرٌ لَّوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ
﴿١٠٧﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقُولُوا رَاعِنَا وَقُولُوا نُنْظَرُ
وَأَسْمِعُوا وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٠٨﴾ مَا يُوَدُّ الَّذِينَ
كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَلَا الْمُشْرِكِينَ أَنْ يُنَزَّلَ
عَلَيْكُمْ مِنْ خَيْرٍ مِنْ رَبِّكُمْ وَاللَّهُ يَخْتَصُّ
بِرَحْمَتِهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ﴿١٠٩﴾

vil mange av misunnelse ønske dere bort fra troen, selv etter at de vet hva som er sant. Men overse og tilgi dem, til Gud gjør Sin vilje kjent. Han har makt over alt. ¹¹⁰⁾ Hold bønnen og gi til dem som trenger! Alt godt dere sender i forveien (til Dommens dag), skal dere finne igjen hos Gud. Han vet hva dere gjør.

¹¹¹⁾ De sier: «Ingen kommer til Paradiset unntatt jøder!» Eller: «Ingen kommer dit unntatt kristne!» Det er hva de ønsker. Si: «Gi bevis, om dere snakker sant!» ¹¹²⁾ Nei, slik er det ikke. Enhver som gir seg inn under Guds vilje, og gjør det som er rett, vil få sin lønn hos Herren, og skal ikke frykte eller sørge. ¹¹³⁾ Jødene sier: «De kristne følger ikke det sanne,» og de kristne sier: «Jødene følger ikke det sanne.» Men alle leser de Skriften! De uten kunnskap sier det samme om begge. Gud skal dømme mellom dem på Oppstandelsens dag, i det de er uenige om!

¹¹⁴⁾ Hvem gjør større urett enn de som stenger veien til Guds hus, så Guds navn ikke skal nevnes der, og som ønsker å ødelegge dem? De skulle ikke gå inn der uten gudsfrykt! Vanære i dette livet, og streng gjengjeldelse i det neste, venter dem som opptrer slik.

¹¹⁵⁾ Øst og vest tilhører Gud! Hvor du enn vender deg, står du foran Gud. Gud omfatter og vet alt. ¹¹⁶⁾ De sier: «Gud har lagt seg til barn!» All ære til Ham, nei, Gud eier alt i himmel og på jord, og alle ting er underlagt Ham. ¹¹⁷⁾ Han er Skaper av himmel og jord! Når Han vil, sier Han: «Bli!» Og det blir.

¹¹⁸⁾ De som ikke vet bedre, sier: «Hvorfor taler ikke Gud til oss, hvorfor gir Han oss ikke et tegn?» Folk sa det samme før. Ja, menneskehjertene er like. Men Vi har gjort budskapet klart, for hver den som vil tro! ¹¹⁹⁾ Vi har sendt deg (Muhammed) med sannhet! Du skal gi det glade budskap, og advare. Og de er ikke ditt ansvar, som blir Ilden til del.

مَا نَسْخَحْ مِنْ آيَةٍ أَوْ نُنسِهَا نَأْتِ بِخَيْرٍ مِنْهَا أَوْ مِثْلَهَا أَلَمْ
 تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٠٦﴾ أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ
 لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ
 مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ﴿١٠٧﴾ أَمْ تُرِيدُونَ أَنْ تَسْأَلُوا رَسُولَكُمْ كَمَا
 سُئِلَ مُوسَى مِنْ قَبْلُ وَمَنْ يَتَّبِعِ الْكُفْرَ بِالْإِيمَانِ فَقَدْ ضَلَّ
 سَوَاءَ السَّبِيلِ ﴿١٠٨﴾ وَكَثِيرٌ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَوْ رَدُّوكُمْ
 مِنْ بَعْدِ إِيْمَانِكُمْ كُفَّارًا حَسَدًا مِنْ عِنْدِ أَنْفُسِهِمْ مِنْ بَعْدِ
 مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ الْحَقُّ فَاعْفُوا وَاصْفَحُوا حَتَّى يَأْتِيَ اللَّهُ
 بِأَمْرٍ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٠٩﴾ وَأَقِمُوا الصَّلَاةَ
 وَآتُوا الزَّكَاةَ وَمَا تُقَدِّمُوا لِأَنْفُسِكُمْ مِنْ خَيْرٍ
 تَجِدُوهُ عِنْدَ اللَّهِ إِنْ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿١١٠﴾ وَقَالُوا
 لَنْ يَدْخُلَ الْجَنَّةَ إِلَّا مَنْ كَانَ هُودًا أَوْ نَصَارَى تِلْكَ
 أَمَانِيُّهُمْ قُلْ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿١١١﴾
 بَلَى مَنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ فَلَهُ أَجْرُهُ
 عِنْدَ رَبِّهِ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿١١٢﴾

¹²⁰⁾ Jøder og kristne skal aldri bli fornøyd med deg før du følger deres lære. Si: «Guds veiledning er den eneste sanne!» Og skulle du følge deres ønsker, etter all den kunnskap du har fått, vil du stå uten venn og hjelper for Gud. ¹²¹⁾ De som Vi har gitt Skriften, og som leser den på riktig vis, tror. De som ikke vil tro, skal tape.

¹²²⁾ Israels barn, husk Mine velgjerninger mot dere, og at Jeg valgte dere framfor alle andre! ¹²³⁾ Frykt Dagen når ingen kan ta en annens plass, eller løse en annen ut, og forbønn skal bli avvist, når ingen hjelp kan gis.

¹²⁴⁾ Husk Abraham, som ble satt på prøve av Herren. Han oppfylte Herrens ord, og Gud sa: «Jeg vil gjøre deg til en leder blant menneskene.» Abraham spurte: «Skal det gjelde for etterkommerne mine også?» Gud svarte: «Mitt løfte gjelder ikke for dem som gjør galt.» ¹²⁵⁾ Vi gjorde Huset (Kaba) til reisemål og hellig sted for menneskene, og sa: «Ta plassen der Abraham en gang sto, til sted for bønnene deres!» Vi sluttet en avtale med Abraham og Ismael: «Rens Mitt hus for dem som vandrer rundt det, søker stillhet ved det, og som faller til jorden i bønn.» ¹²⁶⁾ Abraham sa: «Herre, gjør dette til et fredlyst sted, og gi rikelig med frukt til dem som bor her, om de tror på Gud og på Dommens dag.» Gud sa: «Jeg vil også for en tid gi frukt til dem som nekter å tro. Så skal Jeg sende dem til straff i Ilden, et sørgelig sluttsted.

¹²⁷⁾ Abraham og Ismael la grunnen for Huset. De ba: «Herre, ta imot dette fra oss, Du som hører og vet! ¹²⁸⁾ Herre, gjør så vi underordner oss Din vilje, og gjør de etter oss til et folk under Din vilje, lær oss å dyrke Deg! Vend Deg til oss i nåde, Du som er tilgivende og mild! ¹²⁹⁾ Herre, la det stå fram et sendebud blant dem, fra deres egne rekker, for å framføre Dine budskap, undervise i Skriften, gi visdom og rense dem! Du er mektig og vis!»

وَقَالَتِ الْيَهُودُ لَيْسَتِ النَّصَارَىٰ عَلَىٰ شَيْءٍ وَقَالَتِ النَّصَارَىٰ لَيْسَتِ
الْيَهُودُ عَلَىٰ شَيْءٍ وَهُمْ يَتْلُونَ الْكِتَابَ ۚ كَذَلِكَ قَالَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ
مِثْلَ قَوْلِهِمْ ۚ قَالَ اللَّهُ يُخَذِّبُكُمْ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ فِيمَا كَانُوا
فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿١١٢﴾ وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ مَنَعَ مَسَاجِدَ اللَّهِ
أَنْ يُذَكَرَ فِيهَا اسْمُهُ وَسَعَىٰ فِي خَرَابِهَا ۚ أُولَٰئِكَ مَا كَانَ لَهُمْ أَنْ
يَدْخُلُوهَا ۚ الْأَخَافِيُّنَ لَهُمْ فِي الدُّنْيَا خِزْيٌ وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ
عَظِيمٌ ﴿١١٣﴾ وَلِلَّهِ الْمَشْرِقُ وَالْمَغْرِبُ ۚ فَأَيْنَمَا تُولَٰؤُا فَتُوجَّهْ
اللَّهُ ۖ إِنَّ اللَّهَ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿١١٤﴾ وَقَالُوا اتَّخَذَ اللَّهُ
وَلَدًا ۚ سُبْحَانَهُ ۚ بَلْ لَّهُ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ كُلُّ لَّهُ
قَانُونٌ ﴿١١٥﴾ بَدِيعُ السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ وَإِذَا قَضَىٰ أَمْرًا
فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴿١١٦﴾ وَقَالَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ
لَوْلَا يَكْلِمُنَا اللَّهُ أَوْ تَأْتِينَا آيَةٌ ۖ كَذَلِكَ قَالَ الَّذِينَ
مِنْ قَبْلِهِمْ مِثْلَ قَوْلِهِمْ ۖ تَشَابَهَتْ قُلُوبُهُمْ ۖ قَدْ بَيَّنَّا
الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يُوقِنُونَ ﴿١١٧﴾ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ بِالْحَقِّ
بَشِيرًا وَنَذِيرًا ۚ وَلَا تُسْأَلُ عَنْ أَصْحَابِ الْجَحِيمِ ﴿١١٨﴾

وَلَنْ تَرْضَىٰ عَنْكَ الْيَهُودُ وَلَا النَّصَارَىٰ حَتَّىٰ تَتَّبِعَ مَلَأَهُمْ قُلُ
إِنْ هَدَىٰ اللَّهُ هُوَ الْهَادِي وَلَئِنْ أَتَبَعْتَ أَهْوَاءَهُمْ بَعْدَ الَّذِي جَاءَكَ
مِنَ الْعِلْمِ مَا لَكَ مِنَ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ﴿١٢٢﴾ الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ
الْكِتَابَ يَتْلُونَهُ حَقَّ تِلَاوَتِهِ أُولَٰئِكَ يُؤْمِنُونَ بِهِ وَمَنْ يَكْفُرْ بِهِ فَأُولَٰئِكَ
هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿١٢٣﴾ يَا بَنِي إِسْرَءِيلَ اذْكُرُوا نِعْمَتِيَ الَّتِي أَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ
وَأَنِّي فَضَّلْتُكُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿١٢٤﴾ وَاتَّقُوا يَوْمًا لَا تَجْزِي نَفْسٌ عَنْ نَفْسٍ
شَيْئًا وَلَا يُقْبَلُ مِنْهَا عَدْلٌ وَلَا تَنْفَعُهَا شَفَاعَةٌ وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ
﴿١٢٥﴾ وَإِذْ ابْتَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ رَبُّهُ بِكَلِمَاتٍ فَأَتَمَّهُنَّ قَالَ إِنِّي جَاعِلُكَ
لِلنَّاسِ إِمَامًا قَالَ وَمِنْ ذُرِّيَّتِي قَالَ لَا يَنَالُ عَهْدِي الظَّالِمِينَ
﴿١٢٦﴾ وَإِذْ جَعَلْنَا الْبَيْتَ مَثَابَةً لِّلنَّاسِ وَأَمْنًا وَاتَّخِذُوا
مِنْ مَّقَامِ إِبْرَاهِيمَ مُصَلًّى وَعَهِدْنَا إِلَىٰ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ
أَن طَهِّرَا بَيْتِيَ لِلطَّائِفِينَ وَالْعَاكِفِينَ وَالرُّكَّعِ السُّجُودِ
﴿١٢٧﴾ وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ اجْعَلْ هَذَا بَلَدًا آمِنًا وَارْزُقْ أَهْلَهُ مِنَ
الثَّمَرَاتِ مَنْ آمَنَ مِنْهُمْ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ قَالَ وَمَنْ كَفَرَ
فَأُمْتِعْهُ قَلِيلًا ثُمَّ اضْطَرْهٖ إِلَىٰ عَذَابِ النَّارِ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ﴿١٢٨﴾

وَاذِذْ رَفْعُ إِبْرَاهِيمَ الْقَوَاعِدَ مِنَ الْبَيْتِ وَإِسْمَاعِيلَ رَبَّنَا تَقَبَّلْ مِنَّا
إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿١٢٧﴾ رَبَّنَا وَاجْعَلْنَا مُسْلِمِينَ لَكَ
وَمِنْ ذُرِّيَّتِنَا أُمَّةً مُسْلِمَةً لَكَ وَأَرِنَا مَنَاسِكَنَا وَتُبْ عَلَيْنَا
إِنَّكَ أَنْتَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿١٢٨﴾ رَبَّنَا وَابْعَثْ فِيهِمْ رَسُولًا مِنْهُمْ
يَتْلُو عَلَيْهِمْ آيَاتِكَ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَيُزَكِّيهِمْ
إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿١٢٩﴾ وَمَنْ يَرْغَبْ عَنْ مِلَّةِ إِبْرَاهِيمَ إِلَّا
مَنْ سَفِهَ نَفْسَهُ وَلَقَدْ اصْطَفَيْنَاهُ فِي الدُّنْيَا وَإِنَّهُ فِي الْآخِرَةِ
لَمِنَ الصَّالِحِينَ ﴿١٣٠﴾ إِذْ قَالَ لَهُ رَبُّهُ أَسْلِمْ قَالَ أَسْلَمْتُ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ
﴿١٣١﴾ وَوَضَىٰ بِهَا إِبْرَاهِيمُ بَنِيهِ وَيَعْقُوبُ يَا بَنِيَّ إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَىٰ
لَكُمْ الدِّينَ فَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ﴿١٣٢﴾ أَمْ
كُنْتُمْ شُهَدَاءَ إِذْ حَضَرَ يَعْقُوبَ الْمَوْتَ إِذْ قَالَ
لِبَنِيهِ مَا تَعْبُدُونَ مِنْ بَعْدِي قَالُوا نَعْبُدُ إِلَهَكَ
وَالِهَ آبَائِكَ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ إِلَهًا وَاحِدًا
وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ ﴿١٣٣﴾ تِلْكَ أُمَّةٌ قَدْ خَلَتْ لَهَا مَا كَسَبَتْ
وَلَكُمْ مَا كَسَبْتُمْ وَلَا تُسْأَلُونَ عَنْ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٣٤﴾

¹³⁰⁾ Hvem andre enn den tankeløse vender ryggen til Abrahams tro? Vi har valgt ham i denne verden, og han skal bli blant de rettferdige i den neste. ¹³¹⁾ Da Herren sa til ham: «Bøy deg for Gud,» svarte han: «Jeg bøyer meg for all verdens Herre.» ¹³²⁾ Han ga sønnene sine den samme oppfordring, som Jakob senere gjorde: «Mine sønner,» sa han. «Gud har valgt deres tro, så underkast dere Hans vilje, helt til døden.» ¹³³⁾ Var vel dere (jøder) til stede da Jakob lå for døden? Han sa til sønnene sine: «Hva dyrker dere når jeg er borte?» De svarte: «Vi dyrker din Gud og dine forfedres Gud, Abrahams, Ismaels og Isaks Gud, Den ene Gud, og vi underkaster oss Hans vilje.» ¹³⁴⁾ Deres tid er forbi. De skal få som fortjent, og dere skal få som fortjent. Dere skal ikke svare for dem.

¹³⁵⁾ De sier: «Bli jøde,» eller «Bli kristen,» – «så dere kan finne den rette vei!» Si: «Nei, vi følger Abrahams tro, opprinnelig og ren! Abraham dyrket ingen andre guder enn Gud.» ¹³⁶⁾ Si: «Vi tror på Gud og på det som er åpenbart for oss, og for Abraham, Ismael, Isak, Jakob og etterkommerne deres, og som ble gitt Moses, Jesus og alle profetene fra deres Herre, vi gjør ingen forskjell på dem. Vi har underkastet oss Hans vilje.» ¹³⁷⁾ Og hvis de tror på det samme som dere, så er de på rett vei. Men vender de seg bort fra det, skaper de splid og lager sekter. Gud skal verne dere mot dem! Han hører og vet.

¹³⁸⁾ Si (dere som tror): «Gud har satt farge (til vår tro), og hvem gir bedre farge enn Gud? Vi søker bare Ham!» ¹³⁹⁾ Si (til jøder og kristne): «Vil dere strides med oss om Gud? Han som er vår Herre og deres Herre? Vi skal stå ansvarlig for Ham for det vi gjør, og dere for hva dere gjør. Vi dyrker oppriktig Ham! ¹⁴⁰⁾ Eller mener dere at Abraham, Ismael, Isak, Jakob og etterkommerne deres var «jøder» eller «kristne»? Si: «Vet Gud eller dere best?» Og hvem gjør vel mer galt enn den som skjuler en sannhet fra Herren? Han vet alt dere

وَقَالُوا كُونُوا هُودًا أَوْ نَصَارَى تَهْتَدُوا قُلْ بَلْ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ
 حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٢٥﴾ قُولُوا آمَنَّا بِاللَّهِ وَمَا أُنزِلَ
 إِلَيْنَا وَمَا أُنزِلَ إِلَى إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطِ
 وَمَا أُوتِيَ مُوسَى وَعِيسَى وَمَا أُوتِيَ النَّبِيُّونَ مِنْ رَبِّهِمْ
 لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْهُمْ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ ﴿١٢٦﴾ فَإِنْ آمَنُوا بِمِثْلِ
 مَا آمَنَتْ بِهِ فَقَدْ اهْتَدَوْا وَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا هُمْ فِي شِقَاقٍ
 فَسَيَكْفِيكَهُمُ اللَّهُ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿١٢٧﴾ صِبْغَةَ اللَّهِ
 وَمَنْ أَحْسَنُ مِنَ اللَّهِ صِبْغَةً وَنَحْنُ لَهُ عَابِدُونَ ﴿١٢٨﴾
 قُلْ اتَّحَاجُّونَنَا فِي اللَّهِ وَهُوَ رَبُّنَا وَرَبُّكُمْ وَلَنَا
 أَعْمَالُنَا وَلَكُمْ أَعْمَالُكُمْ وَنَحْنُ لَهُ مُخْلِصُونَ ﴿١٢٩﴾
 أَمْ تَقُولُونَ إِنَّ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطَ
 كَانُوا هُودًا أَوْ نَصَارَى قُلْ أَنتُمْ أَعْلَمُ أَمِ اللَّهُ
 وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ كَتَمَ شَهَادَةً عِنْدَهُ مِنَ اللَّهِ وَمَا اللَّهُ
 بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿١٣٠﴾ تِلْكَ أُمَّةٌ قَدْ خَلَتْ لَهَا مَا كَسَبَتْ
 وَلَكُمْ مَا كَسَبْتُمْ وَلَا تُسْأَلُونَ عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٣١﴾

gjør. ¹⁴¹⁾ Deres tid er forbi. De skal få som fortjent, og dere skal få som fortjent. For dere blir det ikke spørsmål om hva de gjorde.

¹⁴²⁾ Tankeløse folk vil si: «Hva har fått dem til å endre sin bønneretning?» Svar: «Øst og vest tilhører Gud! Han leder den Han vil på rett vei.» ¹⁴³⁾ Vi har gjort dere (troende) til et rettferdig samfunn og til et eksempel for alle, slik Profeten er eksempel for dere. Vi ga den nye retningen for bønn for å skille dem som følger Sendebudet fra dem som går en annen vei. Og det ble en vanskelig prøve, unnatt for dem som lar seg lede av Gud. Gud vil ikke at deres tro skal gå tapt! Gud er barmhjertig og nådig mot menneskene. ¹⁴⁴⁾ Vi har ofte sett deg (Muhammed) vende ansiktet mot himmelen etter hjelp. Vi skal gi deg en bønneretning du blir fornøyd med. Vend ansiktet mot Den hellige moske (Kaba)! Ja, hvor dere enn er, dere troende, så vend dere mot den i bønn. Og de som tidligere fikk en åpenbaring skal vite at dette er en sannhet fra Herren. Gud overser ikke hva de gjør.

¹⁴⁵⁾ Men selv om de fikk alle slags tegn, de som tidligere mottok Skriften, så ville de ikke følge din bønneretning. Og du skal ikke følge deres. De følger ikke hverandres heller. Men skulle du gi etter for deres ønsker, med all den kunnskap du har fått, så ville du handlet galt. ¹⁴⁶⁾ De som Vi tidligere har gitt Skriften, kjenner den som de kjenner sine barn, men noen skjuler sannheten bevisst. ¹⁴⁷⁾ Sannheten kommer fra Herren, så vær ikke av dem som tviler.

¹⁴⁸⁾ Alle vender seg mot et mål. Men kappes om å gjøre det gode! Hvor dere enn er, skal Gud samle dere på Dommens dag. Gud har makt over alt.

¹⁴⁹⁾ Hvor du enn går fram, så vend ansiktet mot Den hellige moskeen! Det er sannheten fra Herren. Gud overser ikke hva dere gjør.

¹⁵⁰⁾ Ja, hvor du enn går fram, så vend ansiktet mot Den hellige

سَيَقُولُ السُّفَهَاءُ مِنَ النَّاسِ مَا وَلِيَهُمْ عَنِ قِبَلِنَا آلِي
كَانُوا عَلَيْهَا قُلُوبَ اللَّهِ الْمَشْرِقُ وَالْمَغْرِبُ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ
إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿١٢٢﴾ وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا كُرْأَتَهُ وَسَطًا
لِنَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ وَيَكُونَ الرَّسُولُ عَلَيْهِمْ
شَهِيدًا وَمَا جَعَلْنَا الْقِبْلَةَ الَّتِي كُنْتَ عَلَيْهَا إِلَّا لِنَعْلَمَ مَنْ
يَتَّبِعُ الرَّسُولَ مِمَّنْ يَنْقَلِبُ عَلَى عَقْبَيْهِ وَإِنْ كَانَتْ لَكَبِيرَةً إِلَّا
عَلَى الَّذِينَ هَدَى اللَّهُ وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُضِيعَ إِيمَانَكُمْ إِنَّ
اللَّهَ بِالنَّاسِ لَرُؤُوفٌ رَحِيمٌ ﴿١٢٣﴾ قَدْ زُرِيَ ثَقَلَبُ وَجْهِكَ
فِي السَّمَاءِ فَلَنُوَلِّيَنَّكَ قِبْلَةً تَرْضَاهَا فَوَلِّ وَجْهَكَ شَطْرَ
الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَحَيْثُ مَا كُنْتُمْ فَوَلُّوا وُجُوهَكُمْ شَطْرَهُ
وَإِنَّ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ لَيَعْلَمُونَ أَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّهِمْ وَمَا
اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا يَعْمَلُونَ ﴿١٢٤﴾ وَلَئِنْ أَتَيْتَ الَّذِينَ أُوتُوا
الْكِتَابَ بِكُلِّ آيَةٍ مَاتِعُوا قِبْلَتَكَ وَمَا أَنْتَ بِتَابِعٍ قِبْلَتَهُمْ
وَمَا بَعْضُهُمْ بِتَابِعٍ قِبْلَةَ بَعْضٍ وَلَئِنْ أَتَبَعْتَ أَهْوَاءَهُمْ
مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ إِنَّكَ إِذًا لَمِنَ الظَّالِمِينَ ﴿١٢٥﴾

moskeen, og hvor dere enn er, så vend ansiktet mot den (under bønn)! Da skal ingen kunne kives med dere, unntatt de urettferdige. Men frykt ikke dem, frykt Meg! Jeg skal vise dere velvilje, så dere må finne den rette vei.

¹⁵¹⁾ Vi har gitt dere et sendebud fra deres egne, for å framføre Vårt budskap, rens dere (for urett), lære dere Skriften og (profetenes) visdom, ja, lære hva dere ikke visste.

¹⁵²⁾ Husk Meg, og Jeg skal huske dere! Vær takknemlig mot Meg, og vend dere ikke bort. ¹⁵³⁾ Dere som tror, søk hjelp i tålmodighet og bønn! Gud er med de tålmodige.

¹⁵⁴⁾ Si ikke om dem som har mistet livet for Guds sak, at de er døde! Nei, de lever, men dere oppfatter det ikke. ¹⁵⁵⁾ Vi skal stille dere på prøve med frykt og sult, og med tap av eiendom, liv og frukten (av deres arbeid). Men gi gledelig beskjed til de tålmodige, ¹⁵⁶⁾ de som sier, når ulykken rammer: «Vi tilhører Gud, og Ham vender vi tilbake til!» ¹⁵⁷⁾ Guds godhet og nåde hviler over dem. De er på rett vei.

¹⁵⁸⁾ Stedene Safa og Marwa (i Mekka) er symboler fra Gud. Den som utfører den store eller lille pilegrimsreisen, og som vil ta en rundgang om dem, gjør intet galt ved det. Hver den som av fri vilje utfører en god handling, skal finne at Gud, som har kunnskap om alt, verdsetter de troendes gjerning.

¹⁵⁹⁾ De som skjuler det Vi har åpenbart av klar beskjed og veiledning, når det er gjort klart i Skriften, skal vrakes av Gud og mennesker, ¹⁶⁰⁾ med mindre de angrer og forbedrer seg, og slår fast det som er rett. Da skal Jeg tilgi dem, for Jeg er tilgivende og nådig. ¹⁶¹⁾ Men de som nekter for sannheten og dør uten å ville tro, skal avvises av Gud, engler og mennesker. ¹⁶²⁾ I den tilstanden skal de være

الَّذِينَ آمَنُوا هُمُ الْكَاتِبُونَ يَعْرِفُونَهُ كَمَا يَعْرِفُونَ أَبْنَاءَهُمْ وَإِنَّ فَرِيقًا
مِنْهُمْ لَيَكْتُمُونَ الْحَقَّ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿١١٦﴾ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَلَا تَكُونَنَّ
مِنَ الْمُكْتُمِينَ ﴿١١٧﴾ وَلِكُلِّ وِجْهَةٍ هُومٌ مَوْلِيهَا فَاسْتَبِقُوا
الْخَيْرَاتِ أَيْنَ مَا تَكُونُوا يَأْتِ بِكُمُ اللَّهُ جَمِيعًا إِنَّ اللَّهَ
عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١١٨﴾ وَمِنْ حَيْثُ خَرَجْتَ فَوَلِّ وَجْهَكَ
شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَإِنَّهُ لَلْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ وَمَا اللَّهُ
بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿١١٩﴾ وَمِنْ حَيْثُ خَرَجْتَ فَوَلِّ وَجْهَكَ
شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَحَيْثُ مَا كُنْتُمْ فَوَلُّوا وُجُوهَكُمْ
شَطْرَهُ إِلَّا لِمَا يَكُونُ لِلنَّاسِ عَلَىكُمْ حُجَّةٌ إِلَّا الَّذِينَ ظَلَمُوا
مِنْهُمْ فَلَا تَخْشَوْهُمْ وَاخْشَوْنِي وَلَا تَمْنَعِي عَنِّي عَلَيْكُمْ
وَلَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿١٢٠﴾ كَمَا أَرْسَلْنَا فِيكُمْ رَسُولًا مِنْكُمْ
يَتْلُو عَلَيْكُمْ آيَاتِنَا وَيُزَكِّيكُمْ وَيُعَلِّمُكُمُ الْكِتَابَ
وَالْحِكْمَةَ وَيُعَلِّمُكُم مَّا لَمْ تَكُونُوا تَعْلَمُونَ ﴿١٢١﴾ فَاذْكُرُونِي
أَذْكُرْكُمْ وَاشْكُرُوا لِي وَلَا تَكْفُرُونِ ﴿١٢٢﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ
آمَنُوا اسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلَاةِ إِنَّ اللَّهَ مَعَ الصَّابِرِينَ

وَلَا تَقُولُوا لِمَنْ يُقْتَلُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمْوَاتٌ بَلْ أَحْيَاءٌ وَلَكِنْ
لَا تَشْعُرُونَ ﴿١٥١﴾ وَلَنَبْلُوَنَّكُمْ بِشَيْءٍ مِنَ الْخَوْفِ وَالْجُوعِ وَنَقْصٍ
مِّنَ الْأَمْوَالِ وَالْأَنْفُسِ وَالثَّمَرَاتِ وَبَشِّرِ الصَّابِرِينَ ﴿١٥٢﴾ الَّذِينَ
إِذَا أَصَابَتْهُمُ مُصِيبَةٌ قَالُوا إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ ﴿١٥٣﴾
أُولَئِكَ عَلَيْهِمْ صَلَوَاتٌ مِّن رَّبِّهِمْ وَرَحْمَةٌ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُهْتَدُونَ
﴿١٥٤﴾ إِنَّ الصَّافِيَ الْمُرَّةَ مِنْ شَعَائِرِ اللَّهِ فَمَنْ حَجَّ الْبَيْتَ أَوْ اعْتَمَرَ فَلَا
جُنَاحَ عَلَيْهِ أَنْ يَطَّوَّفَ بِهِمَا وَمَن تَطَوَّعَ خَيْرًا فَإِنَّ اللَّهَ
شَاكِرٌ عَلِيمٌ ﴿١٥٥﴾ إِنَّ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ مَا آتَيْنَا مِن
الْبَيِّنَاتِ وَالْهُدَى مِنْ بَعْدِ مَا بَيَّنَّاهُ لِلنَّاسِ
فِي الْكِتَابِ أُولَئِكَ يَلْعَنُهُمُ اللَّهُ وَيَلْعَنُهُمُ اللَّاعِنُونَ ﴿١٥٦﴾
إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا وَأَصْلَحُوا وَبَيَّنَّا فُؤَادَ لِكُلِّ أَتُوبٍ عَلَيْهِمْ
وَأَنَا التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿١٥٧﴾ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَمَاتُوا وَهُمْ
كُفَّارٌ أُولَئِكَ عَلَيْهِمْ لَعْنَةُ اللَّهِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ
﴿١٥٨﴾ خَالِدِينَ فِيهَا لَا يُخَفَّفُ عَنْهُمْ الْعَذَابُ وَلَا هُمْ يُنْظَرُونَ
﴿١٥٩﴾ وَإِلَهُكُمْ إِلَهُ وَاحِدٌ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ ﴿١٦٠﴾

إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ
 وَالْفُلْكِ الَّتِي تَجْرِي فِي الْبَحْرِ بِمَا يَنْفَعُ النَّاسَ وَمَا أَنْزَلَ
 اللَّهُ مِنَ السَّمَاءِ مِنْ مَّاءٍ فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا
 وَبَثَّ فِيهَا مِنْ كُلِّ دَابَّةٍ وَتَصْرِيفِ الرِّيَّاحِ وَالسَّحَابِ
 الْمُسَخَّرِ بَيْنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿١٣١﴾
 وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَتَّخِذُ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَنْدَادًا يُحِبُّونَهُمْ كَحُبِّ
 اللَّهِ وَالَّذِينَ آمَنُوا أَشَدُّ حُبًّا لِلَّهِ وَلَوْ يَرَى الَّذِينَ ظَلَمُوا
 إِذْ يَرْوْنَ الْعَذَابَ أَنَّ الْقُوَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا وَأَنَّ اللَّهَ
 شَدِيدُ الْعَذَابِ ﴿١٣٢﴾ إِذْ تَبَرَّأَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا مِنَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا
 وَرَأَوْا الْعَذَابَ وَتَقَطَّعَتْ بِهِمُ الْأَسْبَابُ ﴿١٣٣﴾ وَقَالَ الَّذِينَ اتَّبَعُوا
 لَوْ أَنَّ لَنَا كَرَّةً فَنَتَبَرَّأَ مِنْهُمْ كَمَا تَبَرَّؤُا مِنَّا كَذَلِكَ يُرِيهِمُ اللَّهُ
 أَعْمَالَهُمْ حَسَرَاتٍ عَلَيْهِمْ وَمَا هُمْ بِخَارِجِينَ مِنَ النَّارِ ﴿١٣٤﴾ يَا أَيُّهَا
 النَّاسُ كُفُّوا أَيْدِيَكُمْ فِي الْأَرْضِ حَلَالًا طَيِّبًا وَلَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ
 الشَّيْطَانِ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ ﴿١٣٥﴾ إِنَّمَا يَأْمُرُكُمْ بِالسُّوءِ
 وَالْفَحْشَاءِ وَأَنْ تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿١٣٦﴾

og bli. De får ingen mildnet straff, og det blir for sent å angre.

¹⁶³⁾ Vit at Gud er én Gud! Det fins ingen annen Gud enn Ham, Den barmhjertige og nådige.

¹⁶⁴⁾ I skapelsen av himmel og jord, i skiftet mellom natt og dag, i skipene som seiler på havet med nyttig last for menneskene, i vannet Gud sender fra skyen og som gir liv til den døde jorden så det vrimler av alle slags dyr, i vindens vekslings og drivende skyers bane mellom himmel og jord, er det tegn for den som bruker sin forstand.

¹⁶⁵⁾ Likevel fins det dem som stiller andre på linje med Gud, og som elsker dem slik man elsker Gud. Men de som tror elsker Gud mest. Om de som gjør galt kunne se de plager som venter dem på Dommens dag, skulle de vite at Gud har makt over alt, og at Han er streng i straff.

¹⁶⁶⁾ Når (falske) ledere tar avstand fra de som fulgte dem, og de får se straffen som venter, skal alle bånd mellom dem blir brutt. ¹⁶⁷⁾ De som fulgte dem skal si: «Kunne vi bare levd om igjen! Vi skulle ha brutt med dem vi fulgte, slik de nå gjør det med oss!» Gud skal vise dem hva de har gjort, og de vil bli fylt med anger, men de slipper ikke ut av Ilden.

¹⁶⁸⁾ Mennesker, spis av det jorden gir og som er tillatt og godt. Følg ikke i Satans fotspor, for han er deres erklærte fiende. ¹⁶⁹⁾ Han oppfordrer dere til å handle galt og gjøre usømmelige ting, og til å si om Gud hva dere ikke vet. ¹⁷⁰⁾ Sier man til dem: «Følg det Gud har åpenbart,» svarer de: «Nei, vi holder oss til våre fedres tradisjon,» selv om disse ikke brukte fornuft og dessuten manglet veiledning.

¹⁷¹⁾ De som nekter å lytte til sannheten er lik en som oppfatter den andres rop, og likevel bare hører lyden, uten å forstå hva det dreier

وَإِذْ أَقْبَلَهُمْ اتَّبِعُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ قَالُوا بَلْ نَتَّبِعُ مَا
 الْفِينَا عَلَيْهِ آبَاءُنَا أَوْ لَوْ كَانَ أَبَاؤُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ شَيْئًا وَلَا
 يَهْتَدُونَ ﴿١٧٠﴾ وَمَثَلُ الَّذِينَ كَفَرُوا كَمَثَلِ الَّذِي يَنْعُقُ بِمَا
 لَا يَسْمَعُ إِلَّا دُعَاءً وَنِدَاءً صُمُّ بُكُمْ عُمْيٌ فَهُمْ لَا يَعْقِلُونَ
 ﴿١٧١﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُلُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ وَاشْكُرُوا
 لِلَّهِ إِنْ كُنْتُمْ إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ ﴿١٧٢﴾ إِنَّمَا حَرَّمَ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةَ
 وَالدَّمَ وَلَحْمَ الْخِنْزِيرِ وَمَا أُهْلِيَ بِهِ لِغَيْرِ اللَّهِ فَمَنْ اضْطُرَّ غَيْرَ
 بَاغٍ وَلَا عَادٍ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ
 ﴿١٧٣﴾ إِنْ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ مِنْ لِكِتَابٍ
 وَيَشْتَرُونَ بِهِ ثَمَنًا قَلِيلًا لَأُؤْتِيَنَّكَ مَا يَأْكُلُونَ فِي
 بُطُونِهِمْ إِلَّا النَّارَ وَلَا يُكَلِّمُهُمُ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَلَا
 يُزَكِّيهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٧٤﴾ أُولَئِكَ الَّذِينَ اشْتَرُوا
 الضَّلَالَةَ بِالْهُدَى وَالْعَذَابَ بِالْمَغْفِرَةِ فَمَا أَصْبَرَهُمْ
 عَلَى النَّارِ ﴿١٧٥﴾ ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ نَزَّلَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ
 وَإِنَّ الَّذِينَ اخْتَلَفُوا فِي الْكِتَابِ لَفِي شِقَاقٍ بَعِيدٍ ﴿١٧٦﴾

er seg om. Døve, stumme og blinde er de, for de bruker ikke sin fornuft.

¹⁷²⁾ Dere som tror, spis av de goder Vi har gitt dere til livets underhold, og vær takknemlig mot Gud om det er Ham dere dyrker. ¹⁷³⁾ Han har forbudt dere kjøtt av selvdøde dyr, blod og svinekjøtt. Og det som annet enn Gud er påkalt over. Men spiser noen slikt av nød, uten å ville bryte Guds påbud, og heller ikke henfaller til det, ligger ingen skyld på ham. Gud er tilgivende og mild.

¹⁷⁴⁾ De som skjuler noe av Skriften som Gud har åpenbart, for å oppnå en billig fordel ved det, henter ikke annet til seg enn Ild. Gud taler ikke til dem på Oppstandelsens dag, og renser dem ikke for skyld. Det venter dem smertelig gjengjeldelse. ¹⁷⁵⁾ De har byttet veiledning mot villfarelse, og tilgivelse mot straff. De får mye å tåle i Ilden.

¹⁷⁶⁾ Gud har gitt dere Skriften med sannhet! De som setter sin mening mot den, har gått langt i å avvise Gud.

¹⁷⁷⁾ Verdighet (og rettskaffenhet) består ikke i å vende seg mot øst eller vest! Nei, verdig (rettskaffen) er den som tror på Gud og på Dommens dag, på englene, Skriften og profetene, den som gir av det en har, selv om en har det kjært, til slektninger, foreldreløse og fattige, veifarende og tiggere, og til å kjøpe løs dem som er ufrie, den som holder bønnen og gir pålagte gaver, står ved inngåtte avtaler, er tålmodig i ulykke og nød, og i en vanskelig tid. Slike er sanne i troen! De er virkelig gudsfryktige.

¹⁷⁸⁾ Dere som tror, det er foreskrevet dere gjengjeldelse hvis noen blir drept, om så gjerningsmannen er fri eller ufri, mann eller kvinne. Vil noen ettergi drapsmannen skal det følges opp på riktig vis og krav om erstatning løses med det gode. I dette ligger velvilje fra

لَيْسَ الْبِرَّ أَنْ تُوَلُّوا وُجُوهَكُمْ قِبَلَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ
وَلَكِنَّ الْبِرَّ مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَالْمَلَائِكَةِ
وَالْكِتَابِ وَالنَّبِيِّينَ وَآتَى الْمَالَ عَلَى حُبِّهِ ذَوِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ
وَالْمَسَاكِينَ وَابْنَ السَّبِيلِ وَالسَّائِلِينَ وَفِي الرِّقَابِ وَأَقَامَ
الصَّلَاةَ وَآتَى الزَّكَاةَ وَالْمُوفُونَ بِعَهْدِهِمْ إِذَا عَاهَدُوا
وَالصَّابِرِينَ فِي الْبَأْسَاءِ وَالضَّرَّاءِ وَحِينَ الْبَأْسِ أُولَئِكَ الَّذِينَ
صَدَقُوا وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ ﴿١٧٧﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُتِبَ
عَلَيْكُمْ الْقِصَاصُ فِي الْقَتْلِ الْحُرُّ بِالْحُرِّ وَالْعَبْدُ بِالْعَبْدِ وَالْأُنْثَىٰ
بِالْأُنْثَىٰ مَنْ عَفَىٰ لَهُ مِنْ أَخِيهِ شَيْءٌ فَاتَّبِعْ بِالْمَعْرُوفِ وَادَّاءِ إِلَيْهِ
بِإِحْسَانٍ ذَلِكَ تَخْفِيفٌ مِنْ رَبِّكُمْ وَرَحْمَةٌ مَنِ اعْتَدَىٰ بَعْدَ
ذَلِكَ فَلَهُ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٧٨﴾ وَلَكُمْ فِي الْقِصَاصِ حَيَوةٌ يَا أُولِي
الْأَلْبَابِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿١٧٩﴾ كُتِبَ عَلَيْكُمْ إِذَا حَضَرَ
أَحَدَكُمْ الْمَوْتُ أَنْ تَرَكْ خَيْرًا لِّلْوَالِدَيْنِ وَالْأَقْرَبِينَ
بِالْمَعْرُوفِ حَقًّا عَلَى الْمُتَّقِينَ ﴿١٨٠﴾ مَنْ بَدَّلَهُ بَعْدَمَا سَمِعَهُ فَإِمَّا تَأَٰ
مَّتْهُ عَلَى الَّذِينَ يُبَدِّلُونَهُ إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿١٨١﴾

Herren, som vil hjelpe dere. Men den som etter dette bryter loven, kan vente smertelig gjengjeldelse. ¹⁷⁹⁾ I straffen for drap ligger vern av liv. Husk det, dere som tenker etter, så dere må bli gudfryktige.

¹⁸⁰⁾ Når en av dere ligger for døden og etterlater seg verdier, er han pålagt å skrive testamente til fordel for foreldre og slektninger, på tilbørlig vis. Det er en plikt for dem som frykter Gud. ¹⁸¹⁾ Om noen endrer testamentet etter å ha fått høre om det, faller skyld bare på den som gjør det. Gud hører og vet alt. ¹⁸²⁾ Men dersom noen vet at den som har testamentert, har gjort urett eller begått en feil, og finner en bedre ordning for arvingene, så ligger ingen skyld på ham. Gud er tilgivende og nådig.

¹⁸³⁾ Dere som tror, faste skal dere som andre før dere, for at dere må bli bevisst Gud! ¹⁸⁴⁾ Fasten vare bestemte dager. Om noen er syk eller på reise, skal han faste et antall andre dager. Den som finner det vanskelig å faste, kan i stedet gi mat til en fattig. Men best er å gjøre det gode av seg selv! Å faste er til eget beste, om dere bare visste.

¹⁸⁵⁾ Ramadan er den måned da Koranen ble åpenbart som veiledning for menneskene, og med klare ord til hjelp for å skille mellom rett og galt. De av dere som er til stede i den måneden, skal faste. Men den som er syk eller på reise, skal faste et antall andre dager. Gud vil gjøre det lett, og ikke vanskelig for dere! Hold faste de foreskrevne dagene, og ær Gud, som har hjulpet dere. Ja, vær takknemlig mot Ham.

¹⁸⁶⁾ Når de hengivne spør etter Meg, skal de vite at Jeg er nær! Jeg svarer den bedendes bønn. Måtte de høre og tro på Meg, så de blir riktig ledet.

¹⁸⁷⁾ Det er tillatt under fasten å være sammen med deres hustruer om natten. De er (nær som) kledning for dere, og dere for dem.

فَمَنْ خَافَ مِنْ مُوسٍ جَنَفًا أَوْ أَشْمًا فَلَا أَشْمَ عَلَيْهِ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٨١﴾ يَا أَيُّهَا
الَّذِينَ آمَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ كَمَا كُتِبَ عَلَى الَّذِينَ مِنْ
قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿١٨٢﴾ أَيَّامًا مَعْدُودَاتٍ فَمَنْ كَانَ
مِنْكُمْ مَرِيضًا أَوْ عَلَى سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِنْ أَيَّامٍ أُخَرٍ وَعَلَى الَّذِينَ
يُطِيقُونَهُ فِدْيَةٌ طَعَامُ مِسْكِينٍ فَمَنْ تَطَوَّعَ خَيْرًا فَهُوَ خَيْرٌ لَهُ
وَأَنْ تَصُومُوا خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿١٨٣﴾
شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِي أُنْزِلَ فِيهِ الْقُرْآنُ هُدًى لِلنَّاسِ
وَبَيِّنَاتٍ مِنَ الْهُدَى وَالْفُرْقَانِ فَمَنْ شَهِدَ مِنْكُمْ
الشَّهْرَ فَلْيَصُمْهُ وَمَنْ كَانَ مَرِيضًا أَوْ عَلَى سَفَرٍ فَعِدَّةٌ
مِنْ أَيَّامٍ أُخَرٍ يُدْأَى اللَّهُ بِكُمُ الْيُسْرَ وَلَا يُرِيدُ
بِكُمُ الْعُسْرَ وَلِكُمُ الْعِدَّةُ وَلِكُمُ كِبْرُؤُا
اللَّهِ عَلَى مَا هَدَىٰكُمْ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿١٨٤﴾ وَإِذَا
سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ أُجِيبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ إِذَا دَعَانِ
فَلْيَسْتَجِيبُوا لِي وَلْيُؤْمِنُوا بِلَعَلَّهُمْ يَرْشُدُونَ ﴿١٨٥﴾

Gud vet at dere gjorde feil, men har vist nåde og tilgitt. Nå kan dere være sammen med dem, og søke det Gud har forordnet. Spis og drikk til det hvite anstrøk av lys i morgengryet kan skilles fra nattens mørke, og hold faste til kvelden. Men vær ikke sammen med dem, tilbaketrukket i moskeen for bønn. Dette er Guds grenser, så kom ikke nær dem! Gud gjør Sitt ord kjent for at menneskene må bli bevisst Ham.

188) Bruk ikke hva dere eier på uriktig vis, og tilby det ikke til folk med makt for ulovlig å få hva andre eier, når dere vet bedre!

189) De spør om månens faser. Si: «Disse viser tid for menneskene, og fastsetter pilegrimsreisen.» Det er ikke fromt å gå bakveien til en oppgave, nei, from er den som frykter Gud! Velg strak vei og tenk på Ham, så skal det gå dere godt.

190) Kjemp for Guds sak mot dem som kjemper mot dere, men start ingen fiendtlighet. Gud er ikke med dem som skaper ufred.

191) (Om de velger å kjempe mot dere, så) gjør ende på dem, hvor dere enn møter dem, og driv dem ut fra de steder som de drev dere ut fra, for undertrykking er verre enn døden. Kjemp ikke ved den hellige Kaba, om ikke de fører striden dit. Men hvis de angriper, så gjør ende på dem, for slik er fornekternes lønn. ¹⁹²⁾ Legger de våpnene ned, skal de vite at Gud er tilgivende og mild.

193) Kjemp mot dem som kjemper mot dere til undertrykking ikke lenger fins, og all hengivelse kan rettes mot Gud. Om de gir seg, skal striden opphøre, unntatt med dem som gjør galt.

194) Det er tillatt å kjempe selv i en fredlyst måned, dersom dere blir angrepet og helligheten ved den blir brutt. Det er rettferdig gjengjeldelse. Om noen angriper dere, så angrip ham på samme vis.

أُحِلَّ لَكُمْ لَيْلَةَ الصَّيَامِ الرَّفَثُ إِلَى نِسَائِكُمْ هُنَّ لِبَاسٌ
 لَكُمْ وَأَنْتُمْ لِبَاسٌ لَهُنَّ عَلَّمَ اللَّهُ أَنْتَكُمْ كُنْتُمْ تَخْتُونُونَ
 أَنْفُسَكُمْ فَتَابَ عَلَيْكُمْ وَعَفَا عَنْكُمْ فَالْآنَ
 بَاشِرُوهُنَّ وَابْتَغُوا مَا كَتَبَ اللَّهُ لَكُمْ وَكُلُوا وَاشْرَبُوا
 حَتَّى يَتَبَيَّنَ لَكُمُ الْخَيْطُ الْأَبْيَضُ مِنَ الْخَيْطِ الْأَسْوَدِ
 مِنَ الْفَجْرِ ثُمَّ أَتِمُّوا الصِّيَامَ إِلَى اللَّيْلِ وَلَا تُبَاشِرُوهُنَّ
 وَأَنْتُمْ عَاكِفُونَ فِي الْمَسَاجِدِ تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ
 فَلَا تَقْرُبُوهَا كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لِنَاسٍ لَعَلَّهُمْ
 يَتَّقُونَ ﴿٣١﴾ وَلَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُمْ بَيْنَكُمْ بِالْبَاطِلِ
 وَتَذَلُّوا بِهَا إِلَى الْحُكَّامِ لِتَأْكُلُوا فَرِيقًا مِنْ أَمْوَالِ النَّاسِ بِالْإِثْمِ
 وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٣٢﴾ يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْأَهْلِ قُلْ هِيَ مَوَاقِيتُ
 لِلنَّاسِ وَالْحُجَّةِ وَلَيْسَ الْبِرُّ بِأَنْ تَأْتُوا الْبُيُوتَ مِنْ ظُهُورِهَا
 وَلَكِنَّ الْبِرَّ مَنْ تَقَى وَأَتُوا الْبُيُوتَ مِنْ أَبْوَابِهَا وَاتَّقُوا اللَّهَ
 لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿٣٣﴾ وَقَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ
 الَّذِينَ يُقَاتِلُونَكُمْ وَلَا تَعْتَدُوا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ ﴿٣٤﴾

وَأَقْتُلُوهُمْ حَيْثُ تَقِفْتُمُوهُمْ وَأَخْرِجُوهُمْ مِنْ حَيْثُ أَخْرَجَكُمُ وَالْفِتْنَةُ أَشَدُّ مِنَ الْقَتْلِ وَلَا تُقَاتِلُوهُمْ عِنْدَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ حَتَّى يَقَاتِلُوكُمْ فِيهِ فَإِنْ قَاتَلُوكُمْ فَاقْتُلُوهُمْ كَذَلِكَ جَزَاءُ الْكَافِرِينَ ۖ فَإِنْ انْتَهَوْا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ٢٢٠ وَقَاتِلُوهُمْ حَتَّى لَا تَكُونَ فِتْنَةٌ وَيَكُونَ الدِّينُ لِلَّهِ فَإِنْ انْتَهَوْا فَلَا عُدْوَانَ إِلَّا عَلَى الظَّالِمِينَ ۖ الشَّهْرُ الْحَرَامُ بِالشَّهْرِ الْحَرَامِ وَالْحُرُمَاتُ قِصَاصٌ مَنِ اعْتَدَى عَلَيْكُمْ فَاعْتَدُوا عَلَيْهِ بِمِثْلِ مَا اعْتَدَى عَلَيْكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ ٢٢١
وَأَنفِقُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا تُلْقُوا بِأَيْدِيكُمْ إِلَى التَّهْلُكَةِ وَأَحْسِنُوا إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ٢٢٢ وَاتَّمُوا الْحَجَّ وَالْعُمْرَةَ لِلَّهِ فَإِنْ أُحْصِرْتُمْ فَمَا اسْتَيْسَرَ مِنَ الْهَدْيِ وَلَا تَحْلِفُوا بِرُءُوسِكُمْ حَتَّى يَبْلُغَ الْهَدْيُ مَحِلَّهُ ۚ فَمَن كَانَ مِنْكُم مَّرِيضًا أَوْ بِهِ أَذًى مِنْ رَأْسِهِ فَفِدْيَةٌ مِنْ صِيَامٍ أَوْ صَدَقَةٍ أَوْ نُسُكٍ فَإِذَا أَمِنْتُمْ فَمَتَّعْ بِالْعُمْرَةِ إِلَى الْحَجِّ فَمَا اسْتَيْسَرَ مِنَ الْهَدْيِ ۚ فَمَن لَّمْ يَجِدْ صِيَامَ ثَلَاثَةِ أَيَّامٍ فِي الْحَجِّ وَسَبْعَةٍ إِذَا رَجَعْتُمْ تِلْكَ عَشْرَةٌ كَامِلَةٌ ۚ ذَٰلِكَ لِمَن لَّمْ يَكُنْ أَهْلُهُ حَاضِرِي الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ٢٢٣

الْحُجَّ أَشْهُرٌ مَعْلُومَاتٌ فَمَنْ قَرَضَ فِيهِنَّ الْحَجَّ
فَلَا رَفْتَ وَلَا فَسُوقَ وَلَا جِدَالَ فِي الْحُجِّ وَمَا تَفْعَلُوا
مِنْ خَيْرٍ يَعْلَمُهُ اللَّهُ وَتَزَوَّدُوا فَإِنَّ خَيْرَ الزَّادِ
التَّقْوَىٰ وَاتَّقُونِ يَا أُولِيَ الْأَلْبَابِ ﴿١٨٧﴾ لَيْسَ عَلَيْكُمْ
جُنَاحٌ أَنْ تَبْتَغُوا فَضْلًا مِنْ رَبِّكُمْ فَإِذَا أَفَضْتُمْ
مِنْ عَرَاقَاتٍ فَاذْكُرُوا اللَّهَ عِنْدَ الْمَشْعَرِ الْحَرَامِ
وَاذْكُرُوهُ كَمَا هَدَيْكُمْ وَإِنْ كُنْتُمْ مِنْ قَبْلِهِ
لَمِنَ الضَّالِّينَ ﴿١٨٨﴾ ثُمَّ أَفِضُوا مِنْ حَيْثُ أَفَاضَ النَّاسُ
وَاسْتَغْفِرُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٨٩﴾ فَإِذَا
قَضَيْتُمْ مَنَاسِكَكُمْ فَاذْكُرُوا اللَّهَ كَذِكْرِكُمْ
آبَاءَكُمْ أَوْ أَشَدَّ ذِكْرًا فَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَقُولُ
رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا وَمَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ خَلَاقٍ
﴿١٩٠﴾ وَمِنْهُمْ مَنْ يَقُولُ رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً
وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ ﴿١٩١﴾ أُولَٰئِكَ
لَهُمْ نَصِيبٌ مِّمَّا كَسَبُوا وَاللَّهُ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿١٩٢﴾

Men vær bevisst Gud, og vit at Gud er med de gudfryktige.

¹⁹⁵⁾ Gi av det dere har, for Guds sak! Smålighet skader dere selv, så gjør det gode! Gud er med dem som handler rett.

¹⁹⁶⁾ Gjør den store og den mindre valfarten (hadj og umra) for Gud! Men om dere er forhindret, så gi et passende offer i stedet, og rak ikke hodet (etter ritene) før det har nådd fram. Er noen syk eller har en lidelse i hodet (så det ikke bør rakes), kan han løse seg ved å faste, gi en gave til fattige, eller ved et annet offer. Om det er fred, og noen etter den mindre valfarten vil fullføre den større, skal han gi hva han kan som offer, og den som intet har, skal faste tre dager under valfarten og sju dager etter hjemkomsten, i alt ti fulle dager. Dette gjelder ikke den som bor ved moskeen (og som ikke stadig kan være pilegrim). Husk Gud, som er fast i gjengjeldelse.

¹⁹⁷⁾ Hadj, den store valfarten, skal skje i bestemte måneder. Den som deltar i den skal så lenge valfarten varer, avstå fra intimt samvær, upassende adferd og krangel. Gud vet hva godt dere gjør! Ta med det nødvendigste på reisen, og gudsfrykt er mest nødvendig! Følg Meg, om dere bruker forstand.

¹⁹⁸⁾ Det er ikke galt under valfarten å søke Herrens gaver ved handel. Når dere strømmer med folkemengden fra Arafat, så påkall Gud ved det hellige veimerket (Musdalifa), og husk Ham Som ledet dere den gangen da dere gikk feil. ¹⁹⁹⁾ Fortsett med folkemengden og be om Guds tilgivelse. Han er barmhjertig og nådig. ²⁰⁰⁾ Når dere har fullført seremoniene, så minnes Gud som dere minnes deres fedre, men med større hengivenhet. Noen ber: «Herre, gi oss av det gode i livet!» De får ikke av det gode i det neste. ²⁰¹⁾ Andre ber: «Herre, gi oss av det gode i livet og i det neste også, og bevar oss fra Ildens plage!» ²⁰²⁾ De skal få som fortjent. Og Gud er rask med svar.

وَاذْكُرُوا اللَّهَ فِي أَيَّامٍ مَعْدُودَاتٍ فَمَنْ تَعَجَّلَ فِي يَوْمَيْنِ
فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ وَمَنْ تَأَخَّرَ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ لِمَنِ اتَّقَى
وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّكُمْ إِلَيْهِ تُحْشَرُونَ ﴿٢٠٥﴾ وَمِنَ النَّاسِ
مَنْ يُعْجِبُ قَوْلَهُ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَيُشْهَدُ اللَّهُ عَلَى مَا فِي قَلْبِهِ
وَهُوَ أَلَدُّ الْخِصَامِ ﴿٢٠٦﴾ وَإِذَا تَوَلَّى سَعَى فِي الْأَرْضِ لِيُفْسِدَ
فِيهَا وَيُهْلِكَ الْحَرْثَ وَالنَّسْلَ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الْفُسَادَ
﴿٢٠٧﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُ اتَّقِ اللَّهَ أَخَذَتْهُ الْعِزَّةُ بِالْإِثْمِ
فَحَسْبُهُ جَهَنَّمُ وَلِبِئْسَ الْمِهَادُ ﴿٢٠٨﴾ وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَشْرِي
نَفْسَهُ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِ اللَّهِ وَاللَّهُ رَؤُوفٌ بِالْعِبَادِ ﴿٢٠٩﴾
يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا خُلُوتُمْ فِي السَّجِدِ كَافَّةً
وَلَا تَتَّبِعُوا خُطُوَاتِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ
مُبِينٌ ﴿٢١٠﴾ فَإِنْ زَلَلْتُمْ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْكُمْ
الْبَيِّنَاتُ فَاذْكُرُوا أَنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٢١١﴾ هَلْ
يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ يَأْتِيَهُمُ اللَّهُ فِي ظُلَلٍ مِنَ الْغَمَامِ
وَالْمَلَائِكَةُ وَقُضِيَ الْأَمْرُ إِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ ﴿٢١٢﴾

203) Ær Gud i de (tre) fastsatte dagene. Men bryter noen opp etter to, gjør han ikke galt ved det, og heller ikke den som blir lenger, om han frykter Gud i alt. Ja, frykt og vær bevisst Gud, og vit at alle skal samles hos Ham.

204) Det fins den som taler om dette livet på en måte som tiltaler dere. Han hevder bestemt å snakke sant, men er den bitreste fiende. 205) På sin vei gjør han det som er galt. Han bryter ned normer og moral, og undergraver det mennesker har skapt. Gud verdsetter ikke forfall. 206) Sier noen han skal frykte Gud, gjør han i hovmod mer galt. Helvete er til pass for ham, og det er et ynkelig sted. 207) Mens andre vil gi sitt liv for å vinne Guds velbehag. Og Gud viser Sine hengivne godhet.

208) Dere som tror, søk full underkastelse (under Gud), og følg ikke i Satans fotspor, for han er deres erklærte fiende. 209) Men skulle dere gå feil etter å ha blitt riktig ledet, så vit at Gud er mektig og vis. 210) Venter de intet mindre enn at Gud og englene skal vise seg for dem, under skyen? Nei, når det skjer skal Guds plan være fullbyrdet, og alle ting gått tilbake til Ham.

211) Spør Israels barn hvor mange klare tegn Vi har gitt dem! Den som forvrenger de budskap som Gud i Sin nåde har gitt, skal vite at Gud er streng i straff.

212) De som ikke vil tro ser dette livet i et tiltalende lys, og de er nedlatende overfor de troende. Men de som søker Gud skal stå fremst, på Oppstandelsens dag! Gud gir rikelig med gaver til den Han vil.

213) Menneskene var en gang ett samfunn. (De ble uenige, og) Gud sendte profeter til dem for å gi gledens budskap og advare. Han ga dem Skriften med sannhet, for å avgjøre i de spørsmål som folk var

سَلَ بَنِي إِسْرَآئِيلَ كَمَا آتَيْنَاهُمْ مِنْ آيَةٍ بَيِّنَةٍ وَمَنْ يُبَدِّلْ نِعْمَةَ
 اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُ فَإِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٧٦﴾ زُيِّنَ
 لِلَّذِينَ كَفَرُوا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا وَيَسْخَرُونَ مِنَ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ
 اتَّقَوْا فَوْقَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَاللَّهُ يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ
 ﴿٧٧﴾ كَانَ لِلنَّاسِ أُمَّةٌ وَاحِدَةٌ فَبَعَثَ اللَّهُ النَّبِينَ مُبَشِّرِينَ
 وَمُنذِرِينَ وَأَنْزَلَ مَعَهُمُ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ لِيَحْكُمَ بَيْنَ النَّاسِ فِي مَا
 اخْتَلَفُوا فِيهِ وَمَا اخْتَلَفَ فِيهِ إِلَّا الَّذِينَ أُوتُوهُ مِنْ بَعْدِ
 مَا جَاءَتْهُمْ بَلَيَاتُ بَغْيٍ بَيْنَهُمْ فَهَدَى اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا لِمَا
 اخْتَلَفُوا فِيهِ مِنَ الْحَقِّ بِإِذْنِهِ وَاللَّهُ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ
 مُسْتَقِيمٍ ﴿٧٨﴾ أَمْ حَسِبْتُمْ أَنْ تُدْخَلُوا الْجَنَّةَ وَلَمَّا يَأْتِكُمْ مَثَلُ
 الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلِكُمْ مَسَّتْهُمُ الْبَأْسَاءُ وَالضَّرَاءُ وَزُلْزَلُوا
 حَتَّى يَقُولَ الرَّسُولُ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ مَتَى نَصُرُ اللَّهَ إِلَّا أَنْ نَصُرَ
 اللَّهُ قَرِيبٌ ﴿٧٩﴾ يَسْأَلُونَكَ مَاذَا يُنْفِقُونَ قُلْ مَا أَنْفَقْتُمْ
 مِنْ خَيْرٍ فَلِلَّهِ الدِّينُ وَالْأَقْرَبِينَ وَلِيتَامَى وَالْمَسَاكِينِ
 وَابْنِ السَّبِيلِ وَمَا تَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ فَإِنَّ اللَّهَ بِهِ عَلِيمٌ ﴿٨٠﴾

blitt uenige om. Men de som fikk Skriften tolket den på forskjellig vis, av nag til hverandre, og det selv etter at alt var klart. Men Gud ved Sin velvilje, ledet de troende til sannhet i de spørsmål som uenigheten gjaldt. Gud leder den Han vil på rett vei.

214) Mener dere å kunne gå til Paradiset uten først å kjenne det som rammet andre som levde før dere? De ble rammet av ulykke og nød, og rystet så Sendebudet og de som trodde, ropte: «Når kommer hjelpen fra Gud?» Guds hjelp er alltid nær.

215) De spør hva de skal gi til andre. Si: «Hva dere kan spare av det dere har, la det gå til foreldre og nære slektninger, til foreldreløse, fattige og veifarende. Gud vet hva godt dere gjør.»

216) Det er en plikt for dere å kjempe, selv om dere skulle føle motvilje mot det. Dere kan kjenne motvilje mot noe som tjener dere, og velvilje for noe som skader dere. Gud vet hva dere ikke vet.

217) De spør om det er tillatt å kjempe i den hellige måned. Svar: «Å kjempe i den er alvorlig, men det er mer alvorlig for Gud å legge hindringer i Guds vei, fornekte Ham, stenge adgangen til Det hellige huset og drive bort troende fra det. Å undertrykke er verre enn å ta liv.» Og (vit at) de skal fortsette å kjempe mot dere til de får dere bort fra troen, om de kan. Men faller noen fra og dør i fornektelse av det som er sant, vil deres innsats bli uten verdi både i denne og den neste verden. De skal høre Ilden til, og i den vil de være og bli. 218) Men de som tror og drar ut og kjemper for Guds sak, kan håpe på nåde fra Gud. Han er tilgivende og nådig.

219) De spør om rusmidler og pengespill. Si: «Begge er til stor skade, men også til glede for folk. Skaden veier tyngre enn gleden.» De spør hva de skal gi til andre. Si: «Alt mer enn den enkelte trenger.» Slik klargjør Gud Sitt budskap så dere må tenke etter, 220) om dette

كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ وَهُوَ كُرْهُ لَكُمْ وَعَسَى أَنْ تَكْرَهُوا شَيْئًا
 وَهُوَ خَيْرٌ لَكُمْ وَعَسَى أَنْ تُحِبُّوا شَيْئًا وَهُوَ شَرٌّ لَكُمْ وَاللَّهُ
 يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٢١٦﴾ يَسْأَلُونَكَ عَنِ الشَّهْرِ الْحَرَامِ
 قِتَالٍ فِيهِ قُلْ قِتَالٌ فِيهِ كَبِيرٌ وَصَدُّ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ
 وَكَفْرٍ بِهِ وَالْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَإِخْرَاجِ أَهْلِهِ مِنْهُ أَكْبَرُ عِنْدَ
 اللَّهِ وَالْفِتْنَةُ أَكْبَرُ مِنَ الْقِتَالِ وَلَا يَرَاؤُنَ يُقَاتِلُونَكُمْ
 حَتَّى يَرُدُّوكُمْ عَنْ دِينِكُمْ إِنِ اسْتَطَاعُوا وَمَنْ يَرْتَدِدْ
 مِنْكُمْ عَنْ دِينِهِ فَيَمُتْ وَهُوَ كَافِرٌ فَأُولَئِكَ حَبِطَتْ
 أَعْمَالُهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَأُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ
 هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٢١٧﴾ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هَاجَرُوا
 وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ لَئِنْ أُولَئِكَ يَرْجُونَ رَحْمَتَ اللَّهِ
 وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٢١٨﴾ يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ
 قُلْ فِيهِمَا إِثْمٌ كَبِيرٌ وَمَنَافِعُ لِلنَّاسِ وَإِثْمُهُمَا أَكْبَرُ
 مِنْ نَفْعِهِمَا وَيَسْأَلُونَكَ مَاذَا يُنْفِقُونَ قُلِ الْعَفْوَ
 كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَتَفَكَّرُونَ ﴿٢١٩﴾

og det neste livet. De spør deg om foreldreløse. Si: «Å hjelpe dem er bra. Og har dere med slike å gjøre, så se dem som brødre og søstre. Gud vet hvem som skader og hvem som gjør godt. Om Gud ville, gjorde Han det hardt for dere (også)! Han er mektig og vis.

²²¹⁾ Gift dere ikke med kvinner som dyrker annet enn Gud, før de tror! En troende (Guds) tjenerinne er bedre enn en som søker andre guder, hvor tiltalende hun enn er. Og gift ikke deres kvinner med menn som søker annet enn Gud, før de tror! En troende (Guds) tjener er bedre enn en som søker andre guder, hvor tiltalende han enn er. Disse innbyr til Ilden, mens Gud innbyr til Paradis og tilgivelse ved Sin nåde. Han klargjør Sitt ord for folk, så de må tenke etter. ²²²⁾ De spør om kvinnens månedlige blødning. Si: «Den er en ulempe, så holde avstand til kvinner den tiden, og vær ikke hos dem før de er rene. Søk deretter nærhet til dem slik som Gud har forordnet. Gud er med dem som vender seg til Ham, og som vil rense seg. ²²³⁾ Deres hustruer er som åkre for dere, så plei dem slik dere (begge) ønsker, alt på beste vis. Frykt Gud, som dere skal møte. Gi glad melding til dem som tror.

²²⁴⁾ Bruk ikke Gud i deres eder om dere vil gjøre det som er rett, vise gudsfrykt og fremme respekt blant folk. Gud hører og vet alt.

²²⁵⁾ Han lytter ikke til meningsløse eder, men spør hva hjertene rommer. Han er tilgivende, mild.

²²⁶⁾ Den som vil skille seg fra sin hustru, og erklærer å skulle holde seg fra henne, har en ventetid på fire måneder. Om han angrer og snur, er Gud velvillig og nådig. ²²⁷⁾ Men står han fast ved å ville skilles, skal han vite at Gud hører og vet (alt hva han sier og gjør).

²²⁸⁾ En skilt kvinne må vente i tre månedlige perioder før hun kan gifte seg på nytt. Og tror hun på Gud og Den siste dagen skal hun ikke skjule det Gud kan ha skapt i hennes skjød. Mannen gjør i så fall rett i å ta henne tilbake, om (de to) ønsker forsoning. En hus-

فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْيَتَامَىٰ قُلْ إِصْلَاحٌ لَهُمْ خَيْرٌ
 وَإِنْ تُخَاطَبُوا عَنْهُمُ فَلِحُؤَانِكُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ الْمُفْسِدَ مِنَ الْمُصْلِحِ
 وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَأَعْنَتَكُمْ إِنْ اللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٣٣﴾ وَلَا
 تَتَّبِعُوا المِّشْرِكَاتِ حَتَّىٰ يُؤْمِنَ وَلَا مَؤْمِنَةٌ خَيْرٌ مِّنْ مُّشْرِكَةٍ
 وَلَوْ أَعْجَبَتْكُمْ وَلَا تُتَّبِعُوا المِّشْرِكِينَ حَتَّىٰ يُؤْمِنُوا وَلَعَبُدُوا
 مُؤْمِنٌ خَيْرٌ مِّنْ مُّشْرِكٍ وَلَوْ أَعْجَبَكُمْ إِيَّاكَ يَدْعُونَ إِلَى
 التَّارِ وَاللَّهُ يَدْعُوا إِلَىٰ الْجَنَّةِ وَالْمَغْفِرَةِ بِإِذْنِهِ وَيُبَيِّنُ
 آيَاتِهِ لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٣٤﴾ وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ المَحِيضِ
 قُلْ هُوَ ذَا الَّذِي فَعَنْزِلُوا النِّسَاءَ فِي المَحِيضِ وَلَا تَقْرُبُوهُنَّ
 حَتَّىٰ يَطْهَرْنَ فَإِذَا تَطَهَّرْنَ فَأْتُوهُنَّ مِنْ حَيْثُ أَمَرَكُمُ
 اللَّهُ إِنْ اللَّهُ يُحِبُّ التَّوَّابِينَ وَيُحِبُّ الْمُطَهَّرِينَ ﴿٣٥﴾ نِسَاءُكُمْ
 حَرَّتْ لَكُمْ فَاتُوا حَرَّتْكُمْ أَنْ تَشْتُمُوا قَدِّمُوا لِنَفْسِكُمْ
 وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّكُمْ مُّلاَقُوهُ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٣٦﴾ وَلَا
 تَجْعَلُوا اللَّهَ عُرْضَةً لِإِيمَانِكُمْ أَنْ تَبَرُّوا وَتَتَّقُوا
 وَتُصْلِحُوا بَيْنَ النَّاسِ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٣٧﴾

لَا يُؤَاخِذُكُمُ اللَّهُ بِاللَّغْوِ فِي أَيْمَانِكُمْ وَلَكِنْ يُؤَاخِذُكُمْ بِمَا كَسَبَتْ
قُلُوبُكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ حَلِيمٌ ﴿٢٢٥﴾ الَّذِينَ يُؤُولُونَ مِنْ نِسَائِهِمْ تَرَبُّصُ
أَرْبَعَةِ أَشْهُرٍ فَإِنْ فَاءُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٢٢٦﴾ وَإِنْ عَزَمُوا
الطَّلَاقَ فَإِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٢٢٧﴾ وَالْمُطَلَقَاتُ يَتَرَبَّصْنَ بِأَنْفُسِهِنَّ
ثَلَاثَةَ قُرُوءٍ وَلَا يَحِلُّ لَهُنَّ أَنْ يَكْتُمْنَ مَا خَلَقَ اللَّهُ فِي أَرْحَامِهِنَّ إِنْ كُنَّ
يُؤْمِنَنَّ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَبُعُولَتُهُنَّ أَحَقُّ بِرَدِّهِنَّ فِي ذَلِكَ
إِنْ أَرَادُوا إِصْلَاحًا وَلَهُنَّ مِثْلُ الَّذِي عَلَيْهِنَّ بِالْمَعْرُوفِ وَلِلَّيَالِ عَلَيْهِنَّ
دَرَجَةٌ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٢٢٨﴾ الطَّلَاقُ مَرَّتَانٍ فَإِنْ مَسَاكُكُمْ يَعْرِفُ
أَوْ تَسْرِيحٌ بِإِحْسَانٍ وَلَا يَحِلُّ لَكُمْ أَنْ تَأْخُذُوا بِمَا آتَيْتُمُوهُنَّ شَيْئًا
إِلَّا أَنْ يَخَافَا أَلَّا يُقِيمَا حُدُودَ اللَّهِ فَإِنْ خِفْتُمْ أَلَّا يُقِيمَا
حُدُودَ اللَّهِ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا فِيمَا افْتَدَتْ بِهِ تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ
فَلَا تَعْتَدُوهَا وَمَنْ يَتَعَدَّ حُدُودَ اللَّهِ فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ
﴿٢٢٩﴾ فَإِنْ طَلَّقَهَا فَلَا تَحِلُّ لَهُ مِنْ بَعْدِ حَتَّى تَنْكِحَ زَوْجًا غَيْرَهُ
فَإِنْ طَلَّقَهَا فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا أَنْ يَتَرَاجَعَا إِنْ ظَنَّا أَنْ يُقِيمَا
حُدُودَ اللَّهِ وَتِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ يُبَيِّنُهَا لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿٢٣٠﴾

وَإِذَا طَلَقْتُمُ النِّسَاءَ فَلَعْنَ أَجْلَهُنَّ فَأَمْسِكُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ
أَوْ سَرِّحُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ وَلَا تُمْسِكُوهُنَّ ضِرَارًا لِنَعْتِدُوهُنَّ بِفَعْلٍ
ذَلِكَ فَقَدْ ظَلَمَ نَفْسَهُ وَلَا تَتَّخِذُوا آيَاتِ اللَّهِ هُزُوًا وَاذْكُرُوا نِعْمَتَ
اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَمَا أُنْزِلَ عَلَيْكُمْ مِنَ الْكِتَابِ وَالْحِكْمَةِ
يُعِظُكُمْ بِهِ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٣٢﴾
وَإِذَا طَلَقْتُمُ النِّسَاءَ فَلَعْنَ أَجْلَهُنَّ فَلَا تَعْصُلُوهُنَّ أَنْ يَنْكِحْنَ
أَزْوَاجَهُنَّ إِذَا تَرَاصُوا بَيْنَهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ ذَلِكَ يُوعَظُ بِهِ مَنْ
كَانَ مِنْكُمْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ذَلِكُمْ أَزْكَى لَكُمْ وَأَطْهَرُ
وَاللَّهُ يُعَلِّمُ يَوْمَئِذٍ مَا تَعْمَلُونَ ﴿٣٣﴾ وَالْوَالِدَاتُ يُرْضَعْنَ أَوْلَادَهُنَّ
حَوْلَيْنِ كَامِلَيْنِ لِمَنْ أَرَادَ أَنْ يُتِمَّ الرَّضَاعَةَ وَعَلَى الْمَوْلُودِ لَهُ رِزْقُهُنَّ
وَكِسْوَتُهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ لَا تُكَلَّفُ نَفْسٌ إِلَّا وُسْعَهَا لَا تُضَارُّ وَالِدَةُ
بَوْلِدِهَا وَلَا مَوْلُودٌ لَهُ بِبَوْلِدِهِ وَعَلَى الْوَارِثِ مِثْلُ ذَلِكَ فَإِنْ أَرَادَا
فِصَالًا عَنْ تَرَاضٍ مِنْهُمَا وَتَشَاوُرٍ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا وَإِنْ أَرَدْتُمْ
أَنْ تُسَرِّعُوا أَوْلَادَكُمْ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ إِذَا سَلَّمْتُمْ مَا آتَيْتُمْ
بِالْمَعْرُوفِ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٣٤﴾

وَالَّذِينَ يُتَوَفَّوْنَ مِنْكُمْ وَيَذَرُونَ أَزْوَاجًا تَرَبَّصْنَ بِأَنْفُسِهِنَّ
أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ وَعَشْرًا فَإِذَا بَلَغْنَ أَجَلَهُنَّ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ
فِيمَا فَعَلْنَ فِي أَنْفُسِهِنَّ بِالْمَعْرُوفِ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿٢٠٨﴾
وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِيمَا عَرَّضْتُم بِهِ مِنْ خِطْبَةِ النِّسَاءِ
أَوْ أَكْنَنْتُمْ فِي أَنْفُسِكُمْ عِلْمَ اللَّهِ أَنْكُمْ سَتَذَكَّرُونَ هُنَّ
وَلَكِنْ لَا تَوَاعِدُوهُنَّ سِرًّا إِلَّا أَنْ تَقُولُوا قَوْلًا مَعْرُوفًا
وَلَا تَعَزَّزُوا بِعُقْدَةِ النِّكَاحِ حَتَّى يَبْلُغَ الْكِتَابُ أَجَلَهُ وَاعْلَمُوا
أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي أَنْفُسِكُمْ فَاحْذَرُوهُ وَاعْلَمُوا
أَنَّ اللَّهَ غَفُورٌ حَلِيمٌ ﴿٢٠٩﴾ لَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ إِنْ طَلَقْتُمْ
النِّسَاءَ مَا لَمْ تَمْسُوهُنَّ أَوْ تَفْرِضُوا لَهُنَّ فَرِيضَةً وَمَتَّعُوهُنَّ
عَلَى الْمَوْسِعِ قَدَرُهُ وَعَلَى الْمَقْتَرِ قَدَرُهُ مَتَاعًا بِالْمَعْرُوفِ
حَقًّا عَلَى الْحُسَيْنِ ﴿٢١٠﴾ وَإِنْ طَلَقْتُمُوهُنَّ مِنْ قَبْلِ أَنْ تَمْسُوهُنَّ
وَقَدْ فَرَضْتُمْ لَهُنَّ فَرِيضَةً فَنِصْفُ مَا فَرَضْتُمْ إِلَّا أَنْ يَعْفُونَ
أَوْ يَعْفُوا الَّذِي بِيَدِهِ عُقْدَةُ النِّكَاحِ وَأَنْ تَعْفُوا أَقْرَبُ لِلتَّقْوَى
وَلَا تَنْسُوا الْفَضْلَ بَيْنَكُمْ إِنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٢١١﴾

حَافِظُوا عَلَى الصَّلَوَاتِ وَالصَّلَاةِ الْوُسْطَى وَقُومُوا
لِلَّهِ قَانِتِينَ ﴿٣٢٨﴾ فَإِنْ خَشْتُمْ فَرِحْنَا أَوْ رُكِبْنَا فَإِذَا
آمَنْتُمْ فَأَذْكُرُوا اللَّهَ كَمَا عَلَّمَكُم مَّا لَمْ تَكُونُوا تَعْلَمُونَ
﴿٣٢٩﴾ وَالَّذِينَ يُتَوَفَّوْنَ مِنْكُمْ وَيَذَرُونَ أَزْوَاجًا وَصِيَّةً
لِأَزْوَاجِهِمْ مَتَاعًا إِلَى الْحَوْلِ غَيْرَ إِخْرَاجٍ فَإِنْ خَرَجْنَ
فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِي مَا فَعَلْنَ فِي أَنْفُسِهِنَّ مِنْ مَعْرُوفٍ
وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٣٣٠﴾ وَلِلْمُطَلَّقاتِ مَتَاعٌ بِالمَعْرُوفِ
حَقًّا عَلَى الْمُتَّقِينَ ﴿٣٣١﴾ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ
لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿٣٣٢﴾ الْمَتَرِ إِلَى الَّذِينَ خَرَجُوا مِنْ
دِيَارِهِمْ وَهُمْ أُلُوفٌ حَذَرَ الْمَوْتِ فَقَالَ لَهُمُ
اللَّهُ مُوتُوا ثُمَّ أَحْيَاهُمْ إِنَّ اللَّهَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى
النَّاسِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ ﴿٣٣٣﴾ وَقَاتِلُوا فِي سَبِيلِ
اللَّهِ وَعِلْمُوا أَنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٣٣٤﴾ مَنْ ذَا الَّذِي يُقْرِضُ
اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا فَيُضَاعِفَهُ لَهُ أَضْعَافًا كَثِيرَةً
وَاللَّهُ يَقْبِضُ وَيَبْصِطُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٣٣٥﴾

يَقْرَأُ بِالسِّينِ

tru har samme rettigheter mot sin ektemann som dem ektemannen har mot sin hustru, men ektemannen har et fortrinn (ved sitt ekstra ansvar). Gud er mektig og vis.

229) Skilsmisse kan erklæres og tilbakekalles to ganger. Partene kan (hver gang) gjenoppta samlivet på sømmelig vis, eller la ekteskapet bli oppløst med det gode. Det er ikke tillatt å ta tilbake hva hustruen har fått, med mindre begge parter frykter at de ikke skal kunne overholde de grenser som Gud har satt. Men om partene frykter ikke å kunne fortsette ekteskapet innenfor Guds grenser, kan hustruen for å sette seg fri, avstå noe til mannen uten at partene skal kritiseres. Bryt ikke Guds grenser! De som gjør det, handler galt.

230) Hvis mannen skiller seg endelig fra hustruen, kan han ikke ta henne tilbake med mindre hun har vært gift med en annen. Blir hun skilt fra den nye mannen, kan ikke partene (i det første ekteskapet) klandres om de søker sammen igjen. De må overholde Guds grenser, som Han klargjør for folk med forstand. 231) Når dere har skilt dere fra deres hustru, og ventetiden er slutt, så ta henne tilbake på sømmelig vis, eller la henne gå på sømmelig vis. Hold henne ikke tilbake mot hennes vilje, for å skade henne! Den gjør galt mot seg selv, som gjør det. Og driv ikke gjøn med Guds ord, men husk Hans godhet og det Han har åpenbart, av Skriften og visdommen for å advare mot det som er galt. Frykt Gud, som har kunnskap om alt.

232) Når dere har skilt dere fra deres hustru, og ventetiden er slutt, må dere ikke hindre henne i å gifte seg med en annen, om det avtales på sømmelig vis. Det er pålegget til dem som tror på Gud og Den siste dagen, for dette er anstendig og rent. Gud vet hva dere ikke vet, om hva som er best for dere.

أَلَمْ تَرَ إِلَى الْمَلَكِ مِنْ بَنِي إِسْرَآءِ لَمِنْ بَعْدِ مُوسَى إِذْ قَالُوا
 لِنَبِيِّهِمْ اأَبْعَثْ لَنَا مَلِكًا نُقَاتِلَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ
 قَالَ هَلْ عَسَيْتُمْ إِنْ كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ أَلَّا
 تُقَاتِلُوا قَالُوا وَمَا لَنَا أَلَّا نُقَاتِلَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ
 وَقَدْ أَخْرَجَنَا مِنْ دِيَارِنَا وَأَبْنَاءِنَا فَلَمَّا كُتِبَ
 عَلَيْهِمُ الْقِتَالُ تَوَلَّوْا إِلَّا قَلِيلًا مِنْهُمْ وَاللَّهُ
 عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ ﴿٦٧﴾ وَقَالَ لَهُمْ نَبِيُّهُمْ إِنَّ اللَّهَ
 قَدْ بَعَثَ لَكُمْ طَالُوتَ مَلِكًا قَالُوا أَتَى يَكُونُ لَهُ الْمُلْكُ
 عَلَيْنَا وَخَنُّ أَحَقُّ بِالْمُلْكِ مِنْهُ وَلَمْ يُؤْتَ سَعَةً مِنَ
 الْمَالِ قَالَ إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَاهُ عَلَيْكُمْ وَزَادَهُ بَسْطَةً فِي
 الْعِلْمِ وَالْجِسْمِ وَاللَّهُ يُؤْتِي مُلْكَهُ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ
 وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿٦٨﴾ وَقَالَ لَهُمْ نَبِيُّهُمْ إِنَّ آيَةَ
 مُلْكِهِ أَنْ يَأْتِيَكُمُ التَّابُوتُ فِيهِ سَكِينَةٌ مِنْ رَبِّكُمْ
 وَبَقِيَّةٌ مِمَّا تَرَكَ آلُ مُوسَى وَآلُ هَارُونَ تَحْمِلُهَا الْمَلَائِكَةُ
 إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٦٩﴾

²³³⁾ Mødre skal amme sine barn i to år om de ønsker full amming. Barnets far skal skaffe mat og klær, etter skikk og bruk. Men ingen kan pålegges mer enn man makter, og en mor skal ikke lide overlast for sitt barn, heller ikke en far. Det samme gjelder en verge. Hvis foreldrene etter samråd vil avvenne barnet, er ikke det galt, heller ikke om de finner amme til barnet, når de betaler på riktig vis. Frykt Gud og vit at Han ser hva dere gjør.

²³⁴⁾ Når dere dør og etterlater hustruer, skal disse vente i fire måneder og ti dager før de kan gifte seg på nytt. Etter at den tiden er over, står de fritt, og ingen skal kunne klandres for hva de velger å gjøre, innenfor rammen av det som er sømmelig. Gud vet hva dere gjør. ²³⁵⁾ Det er ikke galt å foreslå ekteskap til slike kvinner, eller å ha tanker om det. Gud vet hva dere vil si til dem. Men inngå ingen hemmelig avtale med dem, med mindre dere er oppriktige. Og skriv ingen ekteskapskontrakt med dem før ventetiden er over. Gud kjenner deres innerste tanker! Ta dere i akt for Ham, og vit at Gud er tilgivende, mild.

²³⁶⁾ Dere gjør ikke galt om dere skiller dere fra en kvinne som dere ikke har rørt, eller bundet dere ved medgift til. Men gi henne en passende erstatning, den velstående etter det han klarer, og den fattige etter hva han makter, som det sømmer seg. Det er plikt for dem som handler vel. ²³⁷⁾ Hvis dere skiller dere fra en kvinne som dere ikke har rørt, men bundet dere ved medgift til, så gi henne halvparten av det som er avtalt, om kvinnen ikke avstår fra delen sin, eller mannen fra sin. Å avstå fra det en har rett til ligger gudsfrykt nær. Husk at dere må vise storsinn! Gud ser hva dere gjør.

²³⁸⁾ Hold fast ved de daglige bønnene, be på beste vis, og stå ydmykt for Gud. ²³⁹⁾ Om dere er i fare, så be ridende eller til fots, men i sikkerhet skal dere påkalle Gud slik Han lærte dere da dere ikke visste.

فَلَمَّا فَصَلَ طَالُوتُ بِالْجُنُودِ قَالَ إِنَّ اللَّهَ مُبْتَلِيكُمْ
بِنَهَرٍ فَمَنْ شَرِبَ مِنْهُ فَلَيْسَ مِنِّي وَمَنْ لَمْ يَطْعَمْهُ
فَإِنَّهُ مِنِّي إِلَّا مَنْ اغْتَرَفَ غُرْفَةً بِيَدِهِ فَشَرِبُوا مِنْهُ
إِلَّا قَلِيلًا مِنْهُمْ فَلَمَّا جَاوَزَهُ هُوَ وَالَّذِينَ آمَنُوا
مَعَهُ قَالُوا لَا طَاقَةَ لَنَا الْيَوْمَ بِطَالُوتَ وَجُنُودِهِ
قَالَ الَّذِينَ يَظُنُّونَ أَنَّهُمْ مُلَاقُوا اللَّهِ كَمْ مِنْ
فِئَةٍ قَلِيلَةٍ غَلَبَتْ فِئَةً كَثِيرَةً بِإِذْنِ اللَّهِ وَاللَّهُ
مَعَ الصَّابِرِينَ ﴿٢٥١﴾ وَلَمَّا بَرَزُوا لِطَالُوتَ وَجُنُودِهِ قَالُوا
رَبَّنَا أَفْرِغْ عَلَيْنَا مَبْرَأً وَثَبَّتْ أقدامنا وَأَنْصَرْنَا
عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ﴿٢٥٢﴾ فَهَزَمُوهُمْ بِإِذْنِ
اللَّهِ وَقَتَلَ دَاوُدُ جَالُوتَ وَاتَّيَهُ اللَّهُ الْمُلْكُ
وَالْحِكْمَةَ وَعَلَّمَهُ مِمَّا يَشَاءُ وَلَوْلَا دَفْعُ اللَّهِ
النَّاسَ بَعْضَهُمْ بِبَعْضٍ لَفَسَدَتِ الْأَرْضُ وَلَكِنَّ
اللَّهَ ذُو فَضْلٍ عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿٢٥٣﴾ تِلْكَ آيَاتُ اللَّهِ
نَتْلُوهَا عَلَيْكَ بِالْحَقِّ وَإِنَّكَ لَمِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿٢٥٤﴾

²⁴⁰⁾ De som dør og etterlater hustruer, skal testamentere til fordel for dem så de får underhold for et år med rett til å bo i hjemmet. Men velger noen å flytte, skal ingen kunne klandres for hva de velger å gjøre, innenfor rammen av det som er sømmelig. Gud er mektig og vis.

²⁴¹⁾ Skilte kvinner har også rett til et sikret underhold. Det er plikt for dem som frykter Gud. ²⁴²⁾ Slik klargjør Gud Sitt budskap så dere må tenke etter.

²⁴³⁾ Du kjenner vel til dem som i tusentall forlot sine hjem for å unngå en dødelig fare? Gud lot døden innhente dem. Men så vekket Han dem til live igjen! Gud gir av Sin godhet til menneskene. Men folk flest viser ingen takknemlighet.

²⁴⁴⁾ Kjemp for Guds sak, og vit at Gud hører og vet. ²⁴⁵⁾ Hvem gir Gud et lån (av gode gjerninger), som Han betaler mangfoldig igjen? Gud tar og Gud gir, og Ham vender dere tilbake til.

²⁴⁶⁾ Du har vel hørt om de eldste i Israel, etter Moses sin tid, da de sa til en av sine profeter: «Utnevn en konge over oss, så vi kan kjempe for Guds sak.» Profeten sa: «Det kan vel tenkes hvis dere blir kalt til kamp, at dere ikke vil kjempe?» De sa: «Hvorfor skulle ikke vi kjempe for Guds sak, når vi er blitt drevet bort fra våre hjem og våre barn?» Men da de ble kalt til kamp, trakk de seg unna, med unntak av noen få. Gud vet hvem som handler galt.

²⁴⁷⁾ Profeten deres sa til dem: «Gud har sendt dere Saul til konge.» De svarte: «Hvordan skulle han kunne herske over oss? Vi har større rett til makten, og dessuten mangler han rikdom.» Profeten sa: «Gud har foretrukket ham for dere, og gitt ham kunnskap og styrke. Gud gir av Sin makt til den Han vil! Han er storslagen, vis.» ²⁴⁸⁾ Profeten deres la til: «Det skal bli et tegn ved hans makt at dere vil

تِلْكَ الرُّسُلُ فَضَّلْنَا بَعْضَهُمْ عَلَى بَعْضٍ مِنْهُمْ مَنْ كَلَّمَ اللَّهُ
 وَرَفَعَ بَعْضَهُمْ دَرَجَاتٍ وَآتَيْنَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ الْبَيِّنَاتِ
 وَأَيَّدْنَاهُ بِرُوحِ الْقُدُسِ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا اقْتُلَ الَّذِينَ مِنْ
 بَعْدِهِمْ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمْ الْبَيِّنَاتُ وَلَكِنْ اخْتَلَفُوا فَهُمْ
 مِنْ أَمَنٍ وَمِنْهُمْ مَنْ كَفَرَ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا اقْتُلُوا وَلَكِنَّ اللَّهَ
 يَفْعَلُ مَا يُرِيدُ ﴿١٠٢﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا انْفِقُوا مِمَّا رَزَقْنَاكُمْ
 مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ يَوْمٌ لَا بَيْعُ فِيهِ وَلَا خُلَّةٌ وَلَا شَفَاعَةٌ
 وَالْكَافِرُونَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿١٠٣﴾ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ
 لَا تَأْخُذُهُ سِنَّةٌ وَلَا نَوْمٌ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مَنْ
 ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا
 خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ
 السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَلَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ
 الْعَظِيمُ ﴿١٠٤﴾ لَا إِكْرَاهَ فِي الدِّينِ قَدْ تَبَيَّنَ الرُّشْدُ مِنَ الْغَيِّ
 فَمَنْ يَكْفُرْ بِالطَّاغُوتِ وَيُؤْمِنْ بِاللَّهِ فَقَدِ اسْتَمْسَكَ
 بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَى لَا انْفِصَامَ لَهَا وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿١٠٥﴾

اللَّهُ وَلِىُّ الَّذِينَ آمَنُوا يُخْرِجُهُمْ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ
 وَالَّذِينَ كَفَرُوا أَوْلِيَآءُ لَهُمُ الظَّالِمَاتُ يُخْرِجُونَهُمْ
 مِنَ النُّورِ إِلَى الظُّلُمَاتِ أُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا
 خَالِدُونَ ﴿٢٥٦﴾ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِي حَاجَّ إِبْرَاهِيمَ فِي رَبِّهِ أَنْ آتَيْهِ
 اللَّهُ الْمُلْكَ إِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّىْ أَعِزَّنِىْ وَيُمِيتْ قَالَ
 أَنَا أُحْيِ وَأُمِيتُ قَالَ إِبْرَاهِيمُ فَإِنَّ اللَّهَ يَأْتِ بِالسَّمْسِ مِنَ
 الْمَشْرِقِ فَأْتِ بِهَا مِنَ الْمَغْرِبِ فَبُهِتَ الَّذِى كَفَرَ
 وَاللَّهُ لَا يَهْدِى الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿٢٥٧﴾ أَوَكَالَّذِى مَرَّ عَلَى
 قَرْيَةٍ وَهِيَ خَاوِيَةٌ عَلَى عُرُوشِهَا قَالَ أَنِىْ يُمِيتُ هَذِهِ
 اللَّهُ بَعْدَ مَوْتِهَا فَأَمَاتَهُ اللَّهُ مِائَةَ عَامٍ ثُمَّ بَعَثَهُ
 قَالَ كَمْ لَبِثْتُ قَالَ لَبِثْتُ يَوْمًا أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ قَالَ بَلْ
 لَبِثْتَ مِائَةَ عَامٍ فَانْظُرْ إِلَى طَعَامِكَ وَشَرَابِكَ لَمْ يَتَسَنَّهْ
 وَانْظُرْ إِلَى حِمَارِكَ وَلِنَجْعَلَكَ آيَةً لِّلنَّاسِ وَانْظُرْ
 إِلَى الْعِظَامِ كَيْفَ نُنشِزُهَا ثُمَّ نَكْسُوهُهَا حَمًا
 فَلَمَّا تَبَيَّنَ لَهُ قَالَ أَعْلَمُ أَنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢٥٨﴾

وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّ ارْنِي كَيْفَ تُحْيِي الْمَوْتَى قَالَ أَوَلَمْ
تُؤْمِنُ قَالَ بَلَى وَلَكِنْ لِيَطْمَئِنَّ قَلْبِي قَالَ فَخُذْ أَرْبَعَةً
مِنَ الطَّيْرِ فَصُرْهُنَّ إِلَيْكَ ثُمَّ اجْعَلْ عَلَى كُلِّ جَبَلٍ
مِنْهُنَّ جُزْءًا ثُمَّ ادْعُهُنَّ يَأْتِينَكَ سَعْيًا وَاعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ
عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٢٠﴾ مَثَلُ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ
كَمَثَلِ حَبَّةٍ أُنْبَتَتْ سَبْعَ سَنَابِلَ فِي كُلِّ سُنبُلَةٍ مِائَةُ حَبَّةٍ وَاللَّهُ
يُضَاعِفُ لِمَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿٢١﴾ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ
أَمْوَالَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ثُمَّ لَا يُتَّبَعُونَ مَا أَنْفَقُوا مَنًّا وَلَا
أَذَى لَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٢٢﴾
قَوْلٌ مَعْرُوفٌ وَمَغْفِرَةٌ خَيْرٌ مِنْ صَدَقَةٍ يَتْبَعُهَا أَذَى وَاللَّهُ
غَنِيٌّ حَلِيمٌ ﴿٢٣﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَبْطُلُوا صَدَقَاتِكُمْ بِالْمَنِّ
وَالْأَذَى كَالَّذِي يُنْفِقُ مَالَهُ رِثَاءَ النَّاسِ وَلَا يُؤْمِنُ بِاللَّهِ
وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَمَثَلُهُ كَمَثَلِ صَفْوَانٍ عَلَيْهِ ثَرَابٌ
فَأَصَابَهُ وَابِلٌ فَتَرَكَهُ صَلْدًا لَا يَقْدِرُونَ عَلَى
شَيْءٍ مِمَّا كَسَبُوا وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ ﴿٢٤﴾

få hjerter fylt av Herrens ro, og med arven etter Moses og Aron sin ætt, understøttet av engler. I dette er veiledning for dere, om dere virkelig tror.»

²⁴⁹⁾ Da Saul brøt opp med hæren, sa han: «Gud skal sette dere på prøve ved en elv! Den som drikker av vannet fra elven, skal ikke følge meg. Men den som lar være å drikke, skal høre meg til. Den unnskyldes som bare tar en munnfull.» Men alle drakk de av elven, med unntak av noen få. Da Saul krysset elven med dem som trodde, sa de (som var blitt tilbake): «Vi har ikke styrke i dag til å kjempe mot Goliat og hans hær!» Men de som visste at de skal møte Gud, sa: «Hvor ofte har ikke en liten gruppe, med Guds hjelp, seiret over en stor? Gud er med de beslutsomme!»

²⁵⁰⁾ De sto vendt mot Goliats hær, og ba: «Herre, gi oss kraft til å holde stand! Plant våre føtter fast! Gi oss seier over dem som ikke vil tro!»

²⁵¹⁾ Med Guds hjelp drev de dem på flukt. Og David drepte Goliat. Gud ga ham makt og visdom, og all den kunnskap han ønsket. Om Gud ikke brukte noen for å drive andre tilbake, ville jorden så visst bli fordervet. Men Gud viser verden godhet. ²⁵²⁾ Dette er budskap som Vi gir deg i sannhet, for du er et sendebud.

²⁵³⁾ Noen sendebud ga Vi mer enn andre. Det gjelder han Gud snakket til (Moses), og enkelte er satt enda høyere. Vi ga Jesus, Marias sønn, klare tegn og styrket ham med hellig ånd. Om Gud ville, skulle ikke de som fulgte profetene blitt uenige, etter å ha fått klar beskjed. Men det oppsto uenighet blant dem. Noen tror, og andre ikke. Om Gud ville, skulle de ikke blitt uenige. Men Gud gjør som Han vil.

وَمَثَلُ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِ
اللَّهِ وَتَثْبِيتًا مِنْ أَنْفُسِهِمْ كَمَثَلِ جَنَّةٍ بِرَبْوَةٍ أَصَابَهَا
وَإِلٌ فَأَتَتْ أَكْطُلَهَا ضِعْفَيْنِ فَإِنْ لَمْ يُصِبْهَا وَإِلٌ فَطُلٌ
وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿١٥٠﴾ أَلَيْدُ أَحَدُكُمْ أَنْ تَكُونَ لَهُ
جَنَّةٌ مِنْ نَخِيلٍ وَعِنَابٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ لَهُ فِيهَا
مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ وَأَصَابَهُ الْكِبَرُ وَلَهُ ذُرِّيَّةٌ ضُعَفَاءُ
فَأَصَابَهَا إِعْصَارٌ فِيهِ نَارٌ فَاحْتَرَقَتْ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ
اللَّهُ لَكُمْ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَتَفَكَّرُونَ ﴿١٥١﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ
آمَنُوا أَنْفِقُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا كَسَبْتُمْ وَمِمَّا أَخْرَجْنَا لَكُمْ
مِنَ الْأَرْضِ وَلَا يَتِمَّمُوا الْحَبِيثَ مِنْهُ تُنْفِقُونَ وَلَسْتُمْ
بِأَخْذِيهِ إِلَّا أَنْ تُغْنُوا فِيهِ وَاعْمُوا أَنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ حَمِيدٌ
﴿١٥٢﴾ الشَّيْطَانُ يَعِدُكُمُ الْفَقْرَ وَيَأْمُرُكُمْ بِالْفَحْشَاءِ
وَاللَّهُ يَعِدُكُم مَغْفِرَةً مِنْهُ وَفَضْلًا وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ
﴿١٥٣﴾ يُؤْتِي الْحِكْمَةَ مَنْ يَشَاءُ وَمَنْ يُؤْتَ الْحِكْمَةَ فَقَدْ
أُوتِيَ خَيْرًا كَثِيرًا وَمَا يَذَّكَّرُ إِلَّا أُولُو الْأَلْبَابِ ﴿١٥٤﴾

254) Dere som tror, gi av det Vi har gitt dere før Den dag kommer da ingen kan forhandle om sitt liv, og verken vennskap eller forbønn gjelder. De som fornekte det som er sant, gjør galt.

255) Gud, det fins ingen annen Gud enn Ham, Den levende, evige opprettholder av alle ting! Verken tretthet eller søvn griper Ham. Han eier alt, i himmel og på jord. Hvem kan påvirke Ham, uten at Han vil? Han vet hva mennesker vet, og ikke vet. Alt mennesker fatter, er gitt dem av Ham! Hans allmakt favner himmel og jord. Å bevare dem koster Ham intet. Han er Den opphøyde, veldige.

256) Det skal ikke være tvang når det gjelder tro! Rett vei er skilt fra den gale. Den som avviser falske guder og tror på Gud, har et feste som ikke svikter! Gud hører og vet alt.

257) Gud er de troendes beskytter. Han leder dem fra mørke til lys. Men de som fornekte sannheten, blir veiledet av falske guder. Disse leder dem fra lys til mørke. De skal høre Ilden til, og i den vil de være og bli.

258) Du husker vel han som diskuterte med Abraham, om Herren? Gud hadde gitt ham kongelig makt. Abraham sa: «Min Herre bestemmer over liv og død.» Han svarte: «Jeg bestemmer også over liv og død.» Abraham sa: «Gud lar sola stå opp i øst. La nå du den stå opp i vest!» Han som ikke ville tro ble forvirret. Gud hjelper ikke de hovmodige.

259) Eller han som gikk forbi en ødelagt by, og sa: «Skal Gud kunne gi dette liv, når alt er dødt?» Gud lot ham dø, og ligge slik i hundre år. Så vekket Han ham til live, og sa: «Hvor lenge har du ligget her?» Han sa: «Jeg har vel ligget her en dag eller så.» Gud sa: «Nei, du har ligget her i hundre år! Men se på nisten, av mat og drikke, den er ikke fordervet. Se nå på eselet (som er fordervet). Vi skal

وَمَا أَنْفَقْتُمْ مِنْ نَفَقَةٍ أَوْ نَذَرْتُمْ مِنْ نَذْرٍ فَإِنَّ
اللَّهَ يَعْلَمُهُ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ ﴿٢٧﴾ إِنْ تَبَدُّوا
الْصَّدَقَاتِ فَنِعِمَّا هِيَ وَإِنْ تُخْفُوهَا وَتُؤْوَاهَا الْفُقَرَاءَ
فَهُوَ خَيْرٌ لَكُمْ وَيُكَفِّرْ عَنْكُمْ مِنْ سَيِّئَاتِكُمْ
وَاللَّهُ يَمَّا تَعْمَلُونَ خَيْرٌ ﴿٢٨﴾ لَيْسَ عَلَيْكَ هُدْيُهُمْ وَلَكِنَّ
اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ خَيْرٍ
فَلَا نَفْسِكُمْ وَمَا تُنْفِقُونَ إِلَّا ابْتِغَاءَ وَجْهِ
اللَّهِ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ خَيْرٍ يُوَفَّ إِلَيْكُمْ وَأَنْتُمْ
لَا تُظْلَمُونَ ﴿٢٩﴾ لِلْفُقَرَاءِ الَّذِينَ أُحْصِرُوا فِي سَبِيلِ
اللَّهِ لَا يَسْتَطِيعُونَ ضَرْبًا فِي الْأَرْضِ يَحْسَبُهُمُ
الْجَاهِلُ أَغْنِيَاءَ مِنَ التَّعَفُّفِ تَعْرِفُهُمْ بِسِيمَاهُمْ
لَا يَسْأَلُونَ النَّاسَ إِحْفَافًا وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ خَيْرٍ فَإِنَّ
اللَّهَ بِهِ عَلِيمٌ ﴿٣٠﴾ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ بِاللَّيْلِ
وَالنَّهَارِ سِرًّا وَعَلَانِيَةً فَلَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ
رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٣١﴾

gjøre deg til et tegn for menneskene! Vi vil reise de døde bena, og kle dem med kjøtt.» Da det var gjort, sa mannen: «Nå vet jeg at Gud kan alt.»

260) Og Abraham, som sa til Herren: «Vis meg hvordan Du gir liv til de døde.» Gud spurte: «Tror du da ikke?» Abraham svarte: «Jeg tror, men vil gi hjertet mitt ro.» Gud sa: «Ta fire slag av fugler, og la dem bli knyttet til deg. Sett dem (døde) på åsene omkring. Når du kaller, skal de komme flyvende. Vit at Gud er mektig og vis.»

261) De som gir av det de eier for Guds sak, kan sammenliknes med såkorn. Hvert korn gir sju aks, og hvert aks bringer hundre korn. Gud gir mangedobbelt til den Han vil! Gud er storslagen, vis.

262) De som gir av det de eier for Guds sak, uten å snakke om det og uten å søre andre ved det, skal få sin lønn hos Herren! De skal ikke frykte eller sørge.

263) Vennlige ord og tilgivelse er bedre enn gaver fulgt av ydmykelse. Gud er Seg selv nok, og Han er tilgivende, mild.

264) Dere som tror, gjør ikke gaver verdiløse ved å snakke om dem, eller søre andre med dem, som den som gir av det han eier for å bli sett, men som ikke tror på Gud og på Dommens dag. Han kan sammenliknes med en steingrunn, under et tynt lag med jord. Kommer regn vaskes jorden bort, og steingrunnen blottlegges. Ingen ting blir tilbake av hans for syns skyld gode handling. Gud avviser dem som ikke vil tro.

265) Men de som gir av det de har for å oppnå anerkjennelse fra Gud, og for å styrke seg selv, kan sammenliknes med en hage på en høyde. Når det kommer regn, gir hagen dobbel høst. Og uten regn, er det milde dugget nok. Gud vet hva dere gjør.

الَّذِينَ يَأْكُلُونَ الرِّبَا لَا يَقُومُونَ إِلَّا كَمَا يَقُومُ الَّذِي
يَتَخَبَّطُهُ الشَّيْطَانُ مِنَ الْمَسِّ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا إِنَّمَا
الْبَيْعُ مِثْلُ الرِّبَا وَأَحَلَّ اللَّهُ الْبَيْعَ وَحَرَّمَ الرِّبَا فَمَنْ جَاءَهُ
مَوْعِظَةٌ مِنْ رَبِّهِ فَانْتَهَى فَلَهُ مَا سَلَفَ وَأَمْرُهُ إِلَى اللَّهِ
وَمَنْ عَادَ فَأُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٢٣٧﴾ يَمْحُ اللَّهُ
الرِّبَا وَيُرْبِي الصَّدَقَاتِ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ كُلَّ كَفَّارٍ أَثِيمٍ ﴿٢٣٨﴾ إِنَّ الَّذِينَ
آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ لَهُمْ
أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٢٣٩﴾
يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَذَرُوا مَا بَقِيَ مِنَ الرِّبَا إِن
كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٢٤٠﴾ فَإِنْ لَمْ تَفْعَلُوا فَأْذَنُوا بِحَرْبٍ مِنَ اللَّهِ
وَرَسُولِهِ وَإِنْ تُبْتُمْ فَلَكُمْ رُؤُوسُ أَمْوَالِكُمْ لَا تَظْلُمُونَ
وَلَا تَظْلَمُونَ ﴿٢٤١﴾ وَإِنْ كَانَ ذُو عُسْرَةٍ فَنَظِرَةٌ إِلَى
مَيْسَرَةٍ وَإِنْ تصَدَّقُوا خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ
تَعْلَمُونَ ﴿٢٤٢﴾ وَاتَّقُوا يَوْمًا تُرْجَعُونَ فِيهِ إِلَى اللَّهِ
ثُمَّ تُوَفَّى كُلُّ نَفْسٍ مَا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿٢٤٣﴾

266) Skulle noen ønske at han hadde en hage, med palmer og druer, sildrende bekker og alle slags frukter, for så, når han blir gammel og barna enda er små, å få hagen rammet av en veldig storm, med gnistrende lyn så den brenner opp? Slik klargjør Gud Sitt ord for dere så dere må tenke etter.

267) Dere som tror, gi til andre av de gode tingene som dere har fått og som Vi lar jorden frembringe. Velg ikke til gaver dårlige ting som dere selv ville følt det nedlatende å få. Gud er Seg selv nok, og til Ham hører all ære.

268) Satan skremmer dere med fattigdom, og oppmuntret dere til skjendig handling. Men Gud lover dere Sin tilgivelse og nåde. Gud omfatter og vet alt.

269) Han gir visdom til den Han vil. Og den som har fått visdom, har fått en storslått gave! Men bare de med innsikt forstår.

270) Gud vet hva dere gir til andre eller hva dere lover å gi. De urettferdige har ingen hjelper.

271) Om dere gir og andre ser, så er det bra. Men bedre er å gi og hjelpe fattige, i det skjulte! Det visker ut dårlig handling! Gud vet hva dere gjør.

272) Det ligger ikke på deg (Muhammed) å lede dem. Men Gud leder den Han vil. Alt godt dere gir er til deres eget beste, om dere ønsker å gi for Guds sak. Hva dere gir skal dere få fullt igjen. Det skal ikke bli gjort urett mot dere.

273) Gi til de trengende som er opptatt med Guds sak, og ikke kan ta annet arbeid. Visste man ikke bedre kunne en tro at de klarer seg godt, for de er tilbakeholdne. Du vil kjenne dem på væremåten

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا تَدَايَنْتُمْ بِدِينٍ إِلَى أَجَلٍ مُّسَمًّى
فَاكْتُبُوهُ وَلْيَكْتُبَ بَيْنَكُمْ كَاتِبٌ بِالْعَدْلِ وَلَا يَأْبَ
كَاتِبٌ أَنْ يَكْتُبَ كَمَا عَلَّمَهُ اللَّهُ فَلْيَكْتُبْ وَلْيُمْلِلِ
الَّذِي عَلَيْهِ الْحَقُّ وَلْيَتَّقِ اللَّهَ رَبَّهُ وَلَا يَخْشَ مِنْهُ شَيْئًا
فَإِنْ كَانَ الَّذِي عَلَيْهِ الْحَقُّ سَفِيهًا أَوْ ضَعِيفًا أَوْ لَا يَسْتَطِيعُ
أَنْ يُمْلََّهُ فَالْمُمْلِلُ وَلِيُّهُ بِالْعَدْلِ وَاسْتَشْهِدُوا شَهِيدَيْنِ
مِنْ رِّجَالِكُمْ فَإِنْ لَمْ يَكُونَا رَجُلَيْنِ فَرَجُلٌ وَامْرَأَتَانِ مِمَّنْ
تَرْضَوْنَ مِنَ الشُّهَدَاءِ أَنْ تَضِلَّ إِحْدَاهُمَا فَتُذَكِّرَ إِحْدَاهُمَا
الْأُخْرَى وَلَا يَأْبَ الشُّهَدَاءُ إِذَا مَا دُعُوا وَلَا تَسْمَعُوا أَنْ
تَكْتُبُوهُ صَغِيرًا أَوْ كَبِيرًا إِلَى أَجَلٍ ذَلِكُمْ أَقْسَطُ عِنْدَ
اللَّهِ وَأَقْوَمُ لِلشَّهَادَةِ وَأَدْنَىٰ أَلَّا تَرْتَابُوا إِلَّا أَنْ تَكُونَ
تِجَارَةً حَاضِرَةً تُدِيرُونَهَا بَيْنَكُمْ فَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَلَّا
تَكْتُبُوهَا وَأَشْهِدُوا إِذَا تَبَايَعْتُمْ وَلَا يُضَارَ كَاتِبٌ
وَلَا شَهِيدٌ وَإِنْ تَفَعَّلُوا فَإِنَّهُ فَسُوقٌ بِكُمْ وَاتَّقُوا
اللَّهَ وَيُعَلِّمُكُمُ اللَّهُ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٢٢٢﴾

deres, for de ber ikke brysomt om hjelp. Gud vet hva godt dere gjør.

274) De som gir av det de har, både natt og dag, og i det skjulte og åpent, vil få sin lønn hos Herren. De skal ikke frykte eller sørge.

275) De som livnærer seg på åger skal på Dommens dag stå fram som forrykt og besatt av Satan. Dette fordi de sier: «Handel er som åger.» Men handel er tillatt og åger er forbudt av Gud! Den som slutter etter Herrens advarsel, kan beholde hva han alt har tjent. Gud skal bli hans dommer. Men de som faller tilbake og fortsetter med å ta åger, skal høre Ilden til og i den vil de være og bli. 276) Gud fjerner gevinsten på utbytting, men mangedobler fortjenesten ved gaver. Han liker ikke de utakknemlige som gjør det som er galt.

277) De som tror og lever rett, holder bønner og gir velferdsgaver, vil få sin lønn hos Herren! De skal ikke frykte eller sørge.

278) Dere som tror, vis ærefrykt for Gud! Og ettergi utestående ågerrenter, så sant dere virkelig tror. 279) Ellers er dere i strid med Gud og Hans sendebud! Men vender dere om, kan dere beholde den opprinnelige kapital. Dere skal ikke gjøre urett mot andre! Men det skal heller ikke gjøres urett mot dere!

280) Om en skyldsatt er i vansker, så gi henstand til forholdene bedres. Men å ettergi gjelden som gave er best, om dere bare visste.

281) Frykt Dagen dere vender tilbake til Gud og hver skal få som fortjent! Ingen skal lide urett.

282) Dere som tror, når dere gjør avtale om et lån for en tid, så skriv avtalen ned. La en kyndig person skrive avtalen for dere, på rett vis.

وَأِنْ كُنْتُمْ عَلَى سَفَرٍ وَلَمْ تَجِدُوا كَاتِبًا فَرِهَانَ مِقْبُوضَةٍ فَإِنْ
أَمِنَ بَعْضُكُمْ بَعْضًا فَلْيُؤَدِّ الَّذِي أُؤْتِنَ أَمَانَتَهُ وَلْيَتَّقِ اللَّهَ
رَبَّهُ وَلَا تَكُونُوا الشَّاهِدَ وَمَنْ يَكْتُمْهَا فَإِنَّهُ إِثْمُ قَلْبِهِ
وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ ﴿٢٢٦﴾ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ
وَأَنْ تَبْذُرُوا مَا فِي أَنْفُسِكُمْ أَوْ تُخَفُّوهُ يُحَاسِبُكُمْ بِهِ
اللَّهُ فَيَغْفِرُ لِمَنْ يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ
عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢٢٧﴾ أَمَّا الرَّسُولُ بِمَا أُنْزِلَ إِلَيْهِ مِنْ
رَبِّهِ وَالْمُؤْمِنُونَ كُلٌّ آمَنَ بِاللَّهِ وَمَلَأَتْهُ وَكُنِيَ
وَرُسُلُهُ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْ رُسُلِهِ وَقَالُوا
سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا غُفْرَانَكَ رَبَّنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ ﴿٢٢٨﴾ لَا يَكْفُرُ
اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا أَوْسَعَهُمَا مَا كَسَبَتْ وَعَلَيْهَا مَا اكْتَسَبَتْ
رَبَّنَا لَا تُؤَاخِذْنَا إِنْ نَسِينَا أَوْ أَخْطَأْنَا رَبَّنَا
وَلَا تَحْمِلْ عَلَيْنَا إَصْرًا كَمَا حَمَلْتَهُ عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِنَا رَبَّنَا
وَلَا تُؤْخِذْنَا مَا لَا طَاقَةَ لَنَا بِهِ وَاعْفُ عَنَّا وَاعْفُ لَنَا وَارْحَمْنَا
أَنْتَ مَوْلَانَا فَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ﴿٢٢٩﴾

Og ingen som kan det må avslå, når Gud har lært ham det. Så la ham skrive, mens den som låner dikterer. Og må han frykte Gud, sin Herre, så han verken skriver mer eller mindre. Hvis den som låner er lite flink eller svak, eller ikke kan diktere (fagspråk), så la en som ivaretar hans interesser diktere, så alt går rett for seg. Hent to mannlige vitner eller en mann og to kvinner som dere har tiltro til, slik at hvis en kvinne husker (fagspråket) feil (fordi hun ikke har erfaring), så kan den andre hjelpe henne. Vitner skal ikke unndra seg når de blir hentet. Ta bryet med å skrive ting ned enten det er stort eller lite, og få med forfallstiden. Dette er det rette for Gud. Det er tryggest som bevis, og best for å unngå tvil. Men skal varer leveres direkte fra den ene til den andre, behøver ikke avtaler å skrives. Bruk likevel vitner når dere handler. Verken den som skriver eller vitner må lide overlast! Det vil være gudløs handling. Frykt Gud, Som opplyser dere! Han har kunnskap om alt.

283) Hvis dere er på reise og ikke finner en kyndig til å skrive, kan det tas pant som sikkerhet. Men velger dere å stole på hverandre (og ikke kreve pant), må den som gis tillit vite å følge opp ansvaret sitt og frykte Gud, sin Herre. Ingen må holde vitnemål tilbake, for den som gjør det har urett i sitt hjerte. Gud vet hva dere gjør.

284) Til Gud hører alt, i himmel og på jord. Om dere viser eller skjuler hva som er i hjertene deres, vil Gud stille dere til ansvar for det. Han tilgir den Han vil, og straffer den Han vil. Gud har alt i Sin makt.

285) Sendebudet tror på det Herren har gitt ham, og det gjør de troende også. De tror på Gud, Hans engler, Hans bøker og Hans sendebud. Og de gjør ikke forskjell på sendebudene. De sier: «Vi hører og lyder, Herre! Og ber om Din forlatelse! Du, som er målet for vår reise.»

286) Gud forlanger ikke mer av noen enn det vedkommende kan makte. Hver skal godskrives og belastes som fortjent. «Herre, døm ikke om vi glemmer eller feiler, og tyng ikke oss som andre før! Herre, gi oss ikke å bære hva vi ikke klarer, men forlat oss, unnskyld og tilgi! Du er vår Herre og Mester! Hjelp oss mot dem som ikke vil tro!»

